

Viên Viên Bảo Bối Anh Xem Em Chạy Đi Đâu

Contents

Viên Viên Bảo Bối Anh Xem Em Chạy Đi Đâu	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	5
4. Chương 4	7
5. Chương 5	8
6. Chương 6	10
7. Chương 7	11
8. Chương 8	13
9. Chương 9	14
10. Chương 10	15
11. Chương 11	17
12. Chương 12	18
13. Chương 13	19
14. Chương 14	21

Viên Viên Bảo Bối Anh Xem Em Chạy Đi Đâu

Giới thiệu

Trần Lệ Quyên một cô bé thôn quê xinh đẹp, thông minh ở mọi phương diện nhưng cực kì ngốc nghếch

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vien-vien-bao-boi-anh-xem-em-chay-di-dau>

1. Chương 1

Tại một võ đường nhỏ sau trong cái hẻm nhỏ, một vài tiếng khóc nức nở vang lên, chỉ thấy một vài đứa nhỏ đang vây quanh một cô gái nhỏ. Đó là một cô gái nhỏ nhắn, mái tóc dài màu nâu dài quá hông được

buộc hai bên trong rất đáng yêu, khuôn mặt xinh đẹp trắng hồng, cặp mắt kính dày che đi đôi mắt đen láy xinh đẹp, môi nhỏ đỏ mọng mê người. Dáng người cao 1m75 thanh mảnh, ngực cỡ C ẩn hiện dưới lớp đồ võ thuật đã bạc màu.

- Sư tỷ...tỷ sắp phải đi rồi ak...- Một cô bé nhỏ nhắn kéo áo cô gái nhỏ kia khóc thút thít. Sư tỷ rất tốt với bé, giờ đây sư tỷ sắp đi xa bé rất buồn

- Thiên Thiên đừng khóc nữa, như vậy sư tỷ rất buồn ak - Quyên Quyên nhẹ nhàng cuối xuống lau đi những giọt nước mắt của Thiên Thiên. Thật ra cô cũng rất buồn khi phải xa nơi mà mình đã sinh sống 18 năm nhưng cô cần phải lên thành phố học đại học.

- Thiên Thiên đừng lo, Quyên Quyên nhất định sẽ về thăm Thiên Thiên mà- Một chàng trai lên tiếng. Thật ra anh cũng rất quý người sư muội này. Cô bé rất có thiên chất võ thuật, vào học chẳng được bao lâu đã có thể đối đầu với anh. Tới bây giờ anh chưa từng nghĩ có thể đánh thắng cô bé.

- Tuấn sư huynh nói đúng đó, tỷ nhất định sẽ về thăm mọi người mà- Quyên Quyên vỗ đầu Thiên Thiên sau đó quay lại lau đi nước mắt của các vị sư đệ, sư muội khác. Sau đó cô quay đầu đối mặt với sự phụ mình. Ngoài cha mẹ ra đây chính là người mà cô kính nể nhất. Làm ra một tư thế chào hỏi kiểu võ thuật sau đó Quyên Quyên chào mọi người cuối cười nhẹ chào mọi người bước đi

—————Kết thúc dòng hồi tưởng—————

Quyên Quyên không khỏi thở dài, cô đến Thủ đô đã được một tháng rồi, không biết mọi người ở nhà có khỏe không nhỉ.

- Này Quyên Quyên cậu làm gì mà thất thần vậy còn không mau ăn kem đi...- Thanh Thanh lay cánh tay bạn của mình nhắc nhở cô mau ăn đi

- Ukm...- Quên Quên cười trừ múc một muỗng kem cho vào miệng. Thanh Thanh là cô bạn học đầu tiên mà Quên Quên quen được. Cô và Thanh Thanh rất hợp tính cách nhau nên từ đó đã trở thành bạn thân của nhau

Bỗng trước cửa tiệm xuất hiện một chiếc xe hơi màu đen sang trọng theo sau chiếc xe đó là một chiếc xe màu đen khác tuy kém sang trọng hơn nhưng nhìn sơ qua cũng biết đây là loại xe mắc tiền. Từ trong chiếc xe phía sau một vài người đàn ông mặc áo đen đi ra bước vào cửa tiến tới bàn của cô đang ngồi

- Thanh Thanh tiểu thư...lão đại cho gọi người trở về...- Một người đàn ông có ngũ quan anh tuấn nhất trong đám đi ra. Nâng mắt kính nói với Thanh Thanh.

- Nói với anh hai tôi không muốn về, tôi còn muốn đi chơi một lát...- Thanh Thanh nhieu mày nói không hài lòng nói với người đàn ông kia, sau đó quay lại tiếp tục ăn kem với Quyên Quyên

- Vậy tiểu thư xin đắc tội...- Người đàn ông kia nói xong lập tức có một người đàn ông to cao bước lên túm lấy Thanh Thanh đem ra khỏi tiệm

- Bỏ ta ra... Anh hai người thật quá đáng...AAAAA...Quyên Quyên máu cứu tó...- Thanh Thanh hét lên quơ quơ tay về phía sau bắn ánh mắt cầu cứu với Quyên Quyên

Quyên Quyên thấy bạn mình bị mang đi vô lí do liền tức giận đập bàn đứng dậy. Bước đến chỗ người đang ông đang túm lấy Thanh Thanh cho hấn một đạp

- AAAAAAAAAA....-Người đàn ông kia đau đớn thả Thanh Thanh xuống, hẳn ta không ngờ một cô gái nhỏ nhắn thế kia lại có đạo lực mạnh như vậy

Mấy người đàn ông kia nhìn thấy liền xông tới muốn Quyên Quyên từ bỏ ý định giữ Thanh Thanh lại. Nhưng Quyên Quyên đã nhanh chóng tránh né, lần lượt hạ hết tên này đến tên khác, cho đến khi người đàn ông cuối cùng ngã xuống thì cánh cửa xe được mở ra. Một người đàn ông bước xuống. Áo phục màu đen ôm lấy thân thể hoàn mỹ. Khuôn mặt dù được che bớt bởi chiếc kính đen nhưng không thể nào dấu được vẻ hoàn mỹ của anh. Dưới cặp mắt kính màu đen là một đôi mắt lạnh lùng sắc bén, Quyên Quyên có thể cảm nhận được anh ta đang nhìn mình.

- Tôi không cho anh đem Thanh Thanh đi đâu...- Khẽ nuốt nước miếng một cái, Quyên Quyên lấy lại tinh thần trừng mắt nhìn người đàn ông trước mặt. Anh ta đúng là quá đẹp trai nhưng trên người lại tỏa ra hàn khí quá mạnh làm Quyên Quyên không khỏi rùng mình

- Quyên Quyên...mau cho anh ta một trận đi ak, anh ta là người xấu đó - Thanh Thanh trốn sau lưng Quyên Quyên lay tay áo của Quyên Quyên nói

Quyên Quyên cảm thấy được sự sợ hãi của bạn thân mình liền lấy lại dũng khí, một cước hướng người đàn ông kia đá tới. Nhưng cô không ngờ chân cô lại dễ dàng bị anh ta tóm được.

Mộ Dung Quân nhìn cô gái trước mặt. Thân hình nhỏ nhỏ nhắn, ngực cỡ C ẩn hiện trong lớp áo mỏng, khuôn mặt cùng kiểu tóc có chút quê mùa nhưng cũng có thể coi là xinh đẹp. Khóe môi anh không khỏi nhếch lên một cái. Thú vị ak...cô gái nhỏ này tự nhiên lại có thể đánh bại đám vệ sĩ của anh, lại còn dám đánh anh ak...Thú vị...

Thanh Thanh nhìn khóe môi đang nhếch lên của Mộ Dung Quân mà không khỏi rùng mình. Cô cảm thấy sẽ có chuyện gì đó không hay xảy ra ak...

Quyên Quyên vì bị mất đà mà ngã vào lòng của người trước mặt. Mà Mộ Dung Quân cũng không khách khí mà ôm cô vào lòng. Bỏ lại Thanh Thanh đang ngơ ngác phía sau, anh trực tiếp ôm cô gái nên ném vào xe mình. Sau đó bỏ lại một câu lạnh nhạt- Dẫn tiểu thư về nhà- rồi bản thân trực tiếp đi vào trong xe

- AAAAA...TÊN ĐIÊN KIA MAU THẢ TA XUỐNG...- Quyên Quyên hoảng sợ nhìn chiếc xe xa hoa kia, không tìm được mà hét lên một tiếng.

-Ồ ào...- Mộ Dung Quân trực tiếp ôm lấy cô trừng mắt nhìn cô gái nhỏ. - Thật không vừa mắt...- Mộ Dung Quân nhieu mày không vừa lòng với chiếc kính cô mang liền đem nó lấy ra. Chiếc kính được lấy ra kính liền hiện lên một đôi mắt đen láy, xinh đẹp. Thật không ngờ cô gái nhỏ trước mặt anh lại xinh đẹp như vậy

Quyên Quyên đã bao nhiêu năm không tháo kính ra trước mặt người lạ. Hôm nay lại bị người đàn ông trước mặt nhìn. Không hài lòng nhieu mày muốn thoát khỏi cái ôm của anh. Nhưng đạo lực của anh rất lớn cho dù cô có làm gì đi nữa thì người mệt cũng chính là cô

- Em tên là gì?...- Mộ Dung Quân lên tiếng hỏi nhìn cô gái nhỏ trong lòng có vẻ không hài lòng cho lắm quay mặt đi chỗ khác không thèm trả lời. - Nếu em không trả lời thì anh sẽ không trả lại cái kính này cho em

- Trần Lệ Quyên...- Quyên Quyên không hài lòng nhieu mày trả lời

- Ak...đc rồi Viên Viên - Mộ Dung Quân ak một tiếng hài lòng nói

- Không phải là Viên Viên, tên tôi là Quyên đó - Quyên Quyên tiếp tục nhieu mày hét lên

- Quyên Quyên...Viên Viên...Đều như nhau thôi mà...- Mộ Dung Quân bá đạo tuyên bố thay đổi tên của cô.

- Được rồi anh muốn gọi sao thì gọi...trước mắt trả kính cho tôi đi...- Quyên Quyên phụng phịu chu môi ủy khuất nói

- Không... như vậy đẹp hơn - Mộ Dung Quân trực tiếp ném chiếc kính kia ra ngoài sau đó vút ve khuôn mặt trắng mịn như sữa của cô. Thật mềm ak...còn nghĩ anh lại càng thích tiếp tục chọt chọt vào mặt cô

Quyên Quyên mở to mắt ủy khuất nhìn người đàn ông trước mặt. Cô đã bắt đầu cảm thấy nguy hiểm rồi đấy....

2. Chương 2

Hai chiếc xe dừng lại tại một tòa biệt thự lớn, Quyên Quyên mở to mắt nhìn, kì thực cô chưa bao giờ thấy tòa biệt thự nào lớn như vậy. Nhưng cô chưa được nhìn kĩ thì lại bị người đàn ông xấu xa kia ôm đi vào tòa biệt thự kia

Rầm...Mộ Dung Quân trực tiếp ném cô lên giường. Quyên Quyên bị người đàn ông kia ném lên giường nhưng lại không hề thấy đau mà ngược lại cảm thấy rất mềm ak...Cô thật sự muốn nằm đây luôn ak. Nhưng nhận ra có cái gì đó không đúng lắm, cô liền trấn tĩnh lại ngồi dậy.

- Này...sao lại đưa tôi tới đây ak...- Quyên Quyên ngược mặt lên nhìn người đàn ông trước mặt quát nhẹ

- Tên của anh là Mộ Dung Quân chứ không phải là này - Mộ Dung Quân rất muốn bật cười khi nhìn cô. Viên Viên của anh nhìn rất giống con mèo xù lông ak

- Được rồi Mộ Dung thiếu gia có thể giải thích cho tôi biết tại sao anh lại đưa tôi tới đây không - Quyên Quyên bắt đầu dõ lên tiếng

- Trước hết em mau thay bộ đồ này đi ak...trông thật là quê mùa...- Mộ Dung Quân vừa nói xong liền trực tiếp bế cô vào phòng tắm bên cạnh - Thế nào muốn tự mình làm hay muốn anh làm giúp

- Anh là đồ biến thái biến ngay đi cho tôi...- Quyên Quyên ngược đến đỏ mặt nhìn Mộ Dung Quân đang cười khanh khách đi ra khỏi cửa phòng tắm. Chờ đến khi cửa phòng tắm đóng lại Quyên Quyên mới cười nhẹ nhõm. Chợt nhìn lại bộ áo mỏng của mình vì đánh nhau mà ướt đầm mồ hôi thấm ướt cả áo. Tuy là một cô gái thôn quê nhưng Quyên Quyên rất ưa thích sạch sẽ ak. Nghĩ liền làm Quyên Quyên liền cởi quần áo tắm một lát.

Mộ Dung Quân nằm trên giường lớn, đôi mắt xinh đẹp nhếch lên. Cô gái nhỏ này thật ngốc có thể tự nhiên ở trong phòng một người đàn ông mà tắm, lại còn không để ý đến việc gương cửa phòng tắm rất mờ ak. Nhưng thế cũng chẳng sao tính ra anh cũng chiếm được tiện nghi lớn ak.

-A...- Mộ Dung Quân chợt nghĩ ra điều gì đó, liền đứng lên bước ra khỏi phòng đến phòng của Thanh Thanh trực tiếp lấy ra một bộ váy trắng bằng lụa mỏng và một bộ nội y màu đen.

- Anh...Anh muốn làm gì ak sao lại lấy đồ của em lại còn là... - Thanh Thanh run rẩy nhìn anh hai của cô lấy đi bộ quần áo xinh xắn của cô còn lấy cả bộ nội y mà cô mới mua nữa chứ ... - A...A...mà bạn em anh mang cô ấy đi đâu rồi

- Mộ Dung Thanh...anh nghĩ em nên ngoan ngoãn ở trong phòng mình đi...- Mộ Dung Quân trừng mắt nhìn Thanh Thanh lạnh nhạt đó sau đó trực tiếp bỏ đi...

- Anh...Anh...là đồ đáng ghét...- Thanh Thanh hét lên tức giận nhìn Mộ Dung Quân bước ra khỏi phòng cô.

Cạnh...mở cánh cửa phòng của anh bước vào. Không ngờ lại nhìn thấy cảnh cô gái nhỏ của anh đang nằm trên giường ngắm nhìn con gấu nhỏ thủy tinh lấp lánh đặt trên đầu giường. Đôi mắt hiện lên sự thích thú. Nhưng đây không phải là điều mà anh chú ý đến. Cô gái nhỏ của anh chỉ quần trên người chiếc khăn tắm lớn (Ahem...khăn tắm của anh ak), làn da trắng mịn vừa mới tắm lên liền ửng hồng, khuôn mặt nhỏ nhắn có chút đỏ, ngực lộ ra gần một nửa.

Quyên Quyên chợt nhận ra có người đang nhìn mình liền quay lại. Đôi mắt to đen láy nhìn Mộ Dung Quân chăm chăm, chợt nhận ra tình cảnh của hai người hiện giờ, cô nhanh chóng đứng dậy hốt hoảng nói...- Tôi chỉ là không biết phải mặc gì ak...lại không nhìn thấy anh ở ngoài cho nên...cho nên...- Quyên Quyên chỉ là tắm xong mới chợt nhận ra rằng không có quần áo để thay, nhưng lại không thể mang lại bộ đồ cũ, thế là cô đành phải quần khăn tắm ra ngoài tìm anh.

- Em mau mang cái này vào thay đi - Mộ Dung Quân phì cười nhìn vẻ mặt đáng yêu của cô nhẹ nhàng nói. Sau đó đưa xấp đồ trên tay cho Quyên Quyên

-A...- Quyên Quyên lập tức cầm lấy bộ đồ kia rồi ngay lập tức bước vào phòng tắm. Ạch...không ngờ anh ta lại còn mang nội y đến cho cô ak...Nghĩ đến đó Quyên Quyên liền không khỏi đỏ mặt. Nhanh chóng mặc đồ vào nhưng khi thắt áo ngực cô mới nhận ra rằng nó không vừa. - Hình như đây là size của Thanh Thanh thì phải - Size ngực của cô lớn hơn của Thanh Thanh rất nhiều vì thế đành phải mặc lại áo lót cũ. Thật may cái váy kia khá rộng nhưng lại quá mỏng ak. Nhưng Quyên Quyên không còn dưng khí nào mà có thể quần cái khăn tắm kia đi ra nhờ Mộ Dung Quân đổi giúp bộ khác. Vậy là cô đành ngậm ngùi đi ra khỏi phòng tắm

Mộ Dung Quân nằm trên giường nhìn Quyên Quyên từ từ bước ra từ cánh cửa phòng tắm. Bộ đồ này có vẻ hơi chật đối với cô. Xuyên qua lớp vải mỏng manh có thể thấy được quần lót màu đen đối nghịch với áo lót màu trắng. Có lẽ là do Size áo không vừa

- Viên Viên...anh phát hiện rằng em khá đáng yêu trong bộ dạng này đấy- Mộ Dung Quân phì cười nhìn Quyên Quyên

- Mộ Dung thiếu gia tên tôi là Quyên ak...là Quyên Quyên...- Quyên Quyên không hài lòng với cái tên của Mộ Dung Quân đặt ỉnh. Viên Viên...tên nghe thật giống cục thịt ak

- Gọi anh là Quân Quân...nếu em chịu gọi tên anh, anh tặng em con gấu bông kia...- Mộ Dung Quân kéo tay Quyên Quyên rồi ôm cô vào lòng rồi chỉ tay vào con gấu bông thủy tinh kia

- Quân Quân...- Quyên Quyên bị Mộ Dung Quân dụ dỗ không chút do dự gọi tên anh một cách ngọt ngào. Rồi bắt lấy con gấu bông bằng thủy tinh kia nhìn nhìn, lâu lâu lại lấy tay sờ vào nó....

Cô không hề để ý rằng bên cạnh mình có một con cáo ak

3. Chương 3

Mộ Dung Quân xoay người ngắm nhìn cô gái đang ngủ say bên cạnh mình. Anh phải công nhận tư thế ngủ của cô rất mê người. Không kiềm chế được Mộ Dung Quân đưa tay ra véo véo má cô vài cái. Sau đó lấy điện thoại trong túi ra bấm một dãy số dài.

" Tổng giám đốc gọi tôi có việc gì không" Một giọng nói lạnh băng của cô gái vang lên

" Băng Hiền đến căn hộ số 4, đường X trả phòng trọ rồi đem tất cả đồ đạc của chủ nhân nơi đó về đây. Tiện thể cô mua giúp tôi vài bộ quần áo nữ cỡ..." Mộ Dung Quân nói một mạch sau đó cúp máy. Xoay người ôm Quyên Quyên vào lòng...

" Bảo bối em muốn ngủ tới chừng nào nữa...mặt trời đã muốn xuống núi rồi kìa..." Mộ Dung Quân nhìn khuôn mặt say ngủ của cô lại không kiềm được véo véo vài cái. Dù không nở kêu cô tỉnh dậy nhưng anh buộc phải làm vậy.

" Oa..." Quyên Quyên khẽ òa lên một tiếng sau đó lại tiếp tục rúc vào trong lòng Mộ Dung Quân ngủ tiếp

" Zài...em đúng là một cô bé hư...anh phải trừng phạt em mới được..." Mộ Dung Quân thở dài sau đó cười gian xảo, cúi mình xuống hôn lên đôi môi đỏ mọng của Quyên Quyên đưa đầu lưỡi vào càn quét miệng cô.

Quyên Quyên đối với sự càn quét của Mộ Dung Quân liền nhú mày tỉnh dậy, mi dài khẽ chớp chớp vài cái nhưng lập tức mở to ra không tin vào những gì mình đang thấy trước mặt.

" Tên hỗn đản kia anh làm cái quái gì đấy hả..." Quyên Quyên đẩy mạnh Mộ Dung Quân ra hét lên.

" Chỉ tại anh kêu em không dậy anh mới làm vậy thôi." Mộ Dung Quân nhún vai thản nhiên nói

" Nói mau anh mang tôi đến đây là có ý đồ gì." Quyên Quyên trừng mắt lớn tiếng nói.

" Chỉ là thấy em rất thú vị liền đem em về thôi. " Mộ Dung Quân vẫn dùng giọng điệu thản nhiên nói với Quyên Quyên

" Hứng thú ư...nếu anh chỉ vì chỉ hứng thú với tôi thì mau thả tôi trở về. Tôi không phải là loại con gái dùng để mua vui cho anh " Quyên Quyên đối với thái độ thản nhiên của Mộ Dung Quân cảm thấy rất uất ức.

" Em hiểu lầm rồi anh không có ý như vậy. " Mộ Dung Quân cảm thấy Quyên Quyên đang hiểu lầm ý mình liền lớn tiếng phản bác

" vậy là gì chứ?...nếu anh cho tôi một lời giải thích thì tôi sẽ suy nghĩ lại." Quyên Quyên nhú mày nói. Tên này không biết hấn nghĩ gì nữa

” Chỉ là anh cảm thấy rất có hứng thú với em, có lẽ anh động tâm với em rồi.” Mộ Dung Quân nói xong liền ôm Quyên Quyên vào lòng hôn nhẹ lên má cô. ” Vì thế bảo bối cho anh cơ hội ở bên em nhé.”

” Chuyện này, tôi làm sao biết được anh nói thật hay giả ” Quyên Quyên mặt có chút đỏ nhưng lập tức nghiêm mặt nói

” Cho anh thời gian anh sẽ chứng minh cho em thấy.” Mộ Dung Quân nói một cách tự tin

” Được rồi, tôi cho anh cơ hội.” Quyên Quyên thở dài nhìn người đàn ông trước mặt

” Thật tốt quá bảo bối, anh nhất định sẽ yêu thương em ” Mộ Dung Quân cười nhẹ khuôn mặt tràn đầy hạnh phúc.

Thanh Thanh nhìn anh trai của mình đang ngồi trên ghế sùng nịnh nhìn Quyên Quyên ăn cháo. Cô thật sự không thể nào thích ứng với bộ dạng này của anh trai cô. Quyên Quyên đến đây cũng đã được 1 tháng rồi, kể từ ngày đó hôm nào anh cô cũng về sớm dùng cơm với Quyên Quyên, bất kể Quyên Quyên muốn gì anh cũng đều đáp ứng. Nhưng Quyên Quyên cũng không có đòi hỏi gì cao, hằng ngày cô còn dậy sớm chuẩn bị thức ăn, cô phải công nhận đồ ăn Quyên Quyên nấu ngon hơn đầu bếp ở nhà cô nhiều.

” Quân Quân...chả phải anh nói hôm nay có cuộc họp quan trọng sao. ” Quyên Quyên buông chén cháo xuống nhìn Mộ Dung Quân

” Viên Viên bảo bối em không cần lo. Hôm nay em không đi học liền ở nhà đợi anh đó. ” Mộ Dung Quân cuối cùng cũng chịu rời ghế xoay người hôn vào má Quyên Quyên sau đó liền xách cặp đi làm

Chờ cho bóng xe của Mộ Dung Quân đi mất cô liền nháy mắt tinh nghịch với Thanh Thanh. Xì...ai mà thêm ở nhà đợi anh về chứ, cô phải nhân cơ hội này đi ra ngoài thôi. Nghĩ sao làm vậy Quyên Quyên liền cùng với Thanh Thanh đi ra ngoài phố.

Quyên Quyên kéo tay Thanh Thanh đi hết cửa hàng này đến cửa hàng khác. Nhưng không ngờ mới đi được một lát liền bị Mộ Dung Quân kéo về.

”Viên Viên theo anh trở về đi. ” Mộ Dung Quân ôm cô gái nhỏ vào trong xe nhẹ nhàng bảo

” Không...không...em muốn ra ngoài chơi. ” Quyên Quyên òa lên khóc ôm lấy Mộ Dung Quân

” Được rồi về nhà anh sẽ cho em mấy viên kim cương kia. ” Mộ Dung Quân vỗ nhẹ lưng Quyên Quyên nhẹ nhàng nói

” Được...được...” Quyên Quyên lập tức nín khóc ôm lấy cổ Mộ Dung Quân hôn một cái ngay vào má anh.

Quyên Quyên vui vẻ theo Mộ Dung Quân bước vào nhà. Nhưng chỉ mới bước vào phòng khách cô đã thấy một vị phu nhân cùng một cô gái xinh đẹp ngồi đó.

” Mẹ...” Mộ Dung Quân cùng Thanh Thanh lập tức cúi đầu chào vị phu nhân kia.

” Mộ Dung phu nhân xin chào.” Quyên Quyên có chút lúng túng trước vẻ lạnh lùng của vị phu nhân kia.

” Anh Quân~lâu rồi không gặp anh, anh có khỏe không

” Cô gái xinh đẹp kia bỗng nhiên chạy tới ôm cánh tay Mộ Dung Quân tiện tay đẩy Quyên Quyên ra

” Bằng Như mau bỏ ra...” Mộ Dung Quân tức giận đẩy cô gái xinh đẹp kia ra sau đó đỡ lấy Quyên Quyên. Rồi lại đi đến bên cạnh mẹ anh nói lớn. ” Mẹ...đây là con dâu con tìm ẹ...”

” Mẹ đã nói với con bao nhiêu lần rồi, người con lấy nhất định phải là Bằng Như, còn cô gái này không xứng với con đâu. ” Mộ Dung phu nhân đứng lên chỉ thẳng vào mặt Quyên Quyên nói.

” Mẹ, con cũng muốn nói với mẹ rằng Quyên Quyên là người con yêu thương nhất trên đời này, ngoài cô ấy ra con cũng không lấy ai nữa. ” Mộ Dung Quân tức giận nói lớn. Đây là lần đầu tiên anh lớn tiếng với mẹ

mình nhưng vì cô anh phải làm vậy.” Viên Viên chúng ta đi.” Nói xong anh lạnh lùng quay đầu ôm Quyên Quyên bước lên phòng.

” Con...” Mộ Dung phu nhân ôm lấy ngực mình tức giận nói.

Rầm...Mộ Dung Quân đóng mạnh cửa phòng sau đó đặt Quyên Quyên xuống giường.

” Quân Quân, hay là thôi đi em không muốn vì em mà anh và mẹ anh cãi nhau.” Quyên Quyên cuối đầu kéo kéo góc áo của Mộ Dung Quân đang tức giận ngồi bên.

” Viên Viên bảo bối, em đừng lo anh nhất định sẽ bảo vệ em, hãy tin anh.” Mộ Dung Quân nắm chặt tay Quyên Quyên nói.

” Nhưng...” Quyên Quyên chưa kịp nói xong liền bị môi của Mộ Dung Quân ngăn lại. ” Ukm...” Quyên Quyên liền không kìm được bật ra một tiếng rên rỉ ngoài ý muốn. Nhưng cô không ngờ điều này đã kích thích Mộ Dung Quân.

” Viên Viên...cho anh đi...” Mộ Dung Quân ôm lấy Viên Viên ôn nhu nói.

” Ukm...” Quyên Quyên không nói gì chỉ ukm một tiếng

Mặc cho không khí bên ngoài cực kì nặng nề thì bên trong cảnh xuân lại tràn đầy...

4. Chương 4

Nắng sớm nhẹ nhàng chiếu vào căn phòng lớn, để lộ ra dấu vết của trận hoan ái kia. Mộ Dung Quân từ từ mở mắt nhìn cô gái trong lòng mình. Cô từ nay đã là của anh, anh hứa nhất định sẽ bảo vệ cô thật tốt. Chợt nhìn lên đồng hồ đã gần 8 giờ, hôm nay anh có một cuộc họp khẩn cấp. Vì thế đành phải luyến tiếc rời giường, ghi lại cho cô một mảnh giấy nhỏ sau đó lại hôn cô một cái sau đó mới đi làm.

Lúc Quyên Quyên tỉnh dậy thì đã hơn 8 giờ, muốn xuống giường lại cảm thấy hạ thân thật đau nhức đứng không vững. Nhưng hôm nay cô lại có một tiết học rất quan trọng vào lúc 9 giờ không thể không đi được. Quyên Quyên cố gắng bước xuống giường, bỗng nhiên cô nhìn thấy mảnh giấy để trên bàn liền cầm lên xem thử.

Viên Viên bảo bối chào buổi sáng!

Hôm nay, anh có một cuộc họp khẩn cấp vì thế không thể ở nhà với em được. Thật xin lỗi vì tối qua anh quả thật không kìm chế được. Nhưng em đừng lo khi nào anh về sẽ bù đắp cho em. Yêu em rất nhiều Viên Viên ak...

Ông xã yêu của em

Quyên Quyên cười nhẹ cắt mảnh giấy đi sau đó đi vào phòng tắm. Ngâm mình trong làn nước ấm cô cảm thấy dễ chịu hơn rất nhiều. Cô chọn một chiếc áo tay dài, cổ cũng dài nốt để che đi dấu vết hoan ái kia. Trong lòng lại thầm mắng Mộ Dung Quân vài cái.

Ngồi trên chiếc xe riêng mà Mộ Dung Quân chuẩn bị cho cô, lấy cuốn tập ra xem lại bài vở. Không hiểu sao mắt cô cứ giật giật liên tục, từ xưa đến nay mỗi lần mắt cô giật thì chắc chắn sẽ có chuyện không hay xảy ra. Bỗng nhiên tài xế lái xe ngừng xe lại, sau đó cô bị người ta đánh thuốc mê rồi ngủ đi không biết chuyện gì đang xảy ra cả.

Quyên Quyên cảm thấy toàn thân mình giống như đang bị trói lại vậy, lại còn cảm thấy như mình đang bay vậy. Cố gắng mở mắt ra, cô nhận ra mình đang ở trong một khoang máy máy và trước mặt cô là...Mộ Dung phu nhân. Bà ta bắt cô đến đây có mục đích gì

” Quyên Quyên...ta muốn cô rời xa con trai ta.” Mộ Dung phu nhân nhàn nhạt ngồi trên ghế không thèm quay đầu lại nhìn Quyên Quyên lạnh nhạt nói.

” Mộ Dung phu nhân, tôi sẽ không đáp ứng đâu. ” Quyên Quyên nhú mày nói. Nếu bà ta muốn cô rời xa anh ấy cô sẽ không đáp ứng.

” Ta biết cô sẽ trả lời như vậy nên ta đã quyết định đưa cô tới Anh Quốc. Yên tâm đi ta sẽ cho cô rất nhiều tiền để cô có thể sống. ” Mộ Dung phu nhân cười nhẹ tiện tay ném cho cô một xấp tiền.

” Tôi không cần bà mau thả tôi ra tôi muốn trở về.” Quyên Quyên nghe thấy thế liền tức giận hét lên. Bà ta tưởng cô đến với anh ấy chỉ vì tiền hay sao. ” Tôi đã nói rồi cho dù bà có đưa tôi sang đây thì tôi cũng sẽ trở về thôi.” Quyên Quyên cười lớn nói

” Vậy nếu cô...hoàn toàn không nhớ gì sao? ” Mộ Dung phu nhân đứng dậy từ từ xoay người về phía cô. Trên tay bà cầm một cái ống tiêm nhỏ. Đảm bảo khi cô tiêm cái này vào nhất định sẽ quên hết mọi chuyện.

” Không...không...tôi không muốn. Bà mau...AAAAA.” Quyên Quyên sợ hãi muốn lùi về sau nhưng lại bị mấy gã đàn ông khác giữ lại. Cô rất muốn phản kháng nhưng chẳng làm gì được đành phải chịu đựng nỗi đau nhức của thuốc Mộ Dung phu nhân tiêm vào. Mắt cô từ từ nhắm lại trong miệng vẫn không ngừng kêu tên Mộ Dung Quân.

” Máy bay hạ cánh đem cô ta đến nơi đông dân để vào người cô ta một ít tiền, sẽ có người cứu cô ta.” Mộ Dung phu nhân lạnh nhạt nói sau đó bỏ đi.

Nghe theo lời Mộ Dung phu nhân bọn người hầu liền làm theo. Nhưng trong lúc đó từ trong mắt Quyên Quyên đã rơi ra một miếng kính áp tròng thay đổi màu mắt.

Lúc này tại quê nhà, trong căn biệt thự nhà Mộ Dung, tiếng đập vỡ cùng tiếng tức giận của người đàn ông vang lên. Mộ Dung Quân cầm lấy điện thoại hét lên.

” Băng Hiền, cô nghe đây cho dù phải lật tung cái thành phố này thậm chí cả nước này cũng phải tìm ra cô ấy cho tôi. ” Mộ Dung Quân hét lớn sau đó tắt điện thoại sau đó tức giận ném nó xuống sàn.

” Anh Quân cần gì phải gấp như vậy dù sao cũng chỉ là một người phụ nữ thôi mà.” Băng Như ẻo lả đi tới bên cạnh của Mộ Dung Quân nắm tay anh. Nhưng lại bị Mộ Dung Quân một cước đá ra.

” Gọi tôi Mộ Dung tổng...còn nữa chuyện của gia đình tôi không cần cô xen vào.” Mộ Dung Quân tức giận hét lên. Anh mới đi được vài tiếng thì cô lại mất tích, rốt cuộc chuyện này là sao đây.

— Anh Quốc —

Trong một ngôi biệt thự lớn ở Anh Quốc, trong một căn phòng trải đầy màu trắng. Một cô gái xinh đẹp đang nằm trên giường khuôn mặt xinh đẹp giờ đây trắng bệch. Bỗng nhiên mi mắt cô gái giật giật, từ từ ngồi dậy, tay đập mạnh vào đầu như muốn xua tan cơn đau, đôi mắt cũng từ từ mở ra đồng tử màu ngọc bích hiện lên.

” Cô gái tỉnh rồi sao. ” Cánh cửa phòng từ từ mở, một vị phu nhân cao quý bước vào. Mái tóc màu nâu dài uốn lượn, làn da trắng đến không tưởng, đặc biệt bà ấy có một đôi mắt màu ngọc bích. Bà ấy đột nhiên đứng lại nhìn chằm chằm cô gái. ” William, Leo hai người mau xem...” Bỗng nhiên vị phu nhân đó hét lớn lên. Cánh cửa phòng lại mở ra, hai người đàn ông bước vào.” William tôi tìm thấy con gái của chúng ta rồi, tôi tìm thấy con bé rồi. ” Vị phu nhân đó vui mừng túm lấy người đàn ông bên cạnh rồi chỉ vào cô gái có đôi mắt giống mình. Người đàn ông kia không nói gì chỉ đứng đó đờ người. Quả thật cô bé này giống như bản sao của vợ ông lúc trẻ.

” Tôi là ai vậy...tôi là con gái của các người sao. ” Cô gái nghiêng đầu hỏi.

” Đúng vậy con là con gái của ta...là công chúa của nhà Alexandra. ” Vị phu nhân kia nắm lấy tay cô gái, khóe mắt bà đã xuất hiện nước mắt

” Mẹ...” Cô gái cười tươi sau đó ôm lấy vị phu nhân kia.

5. Chương 5

Trong một khu vườn rộng lớn trồng đầy hoa hồng, một cô gái nhỏ đang tung tăng vui đùa bên cạnh một vị phu nhân xinh đẹp. Ngoại hình của họ giống nhau như đúc, nhất là đôi mắt màu xanh ngọc bích.

" Iris, lại đây ăn bánh đi con. " Alexandra phu nhân mỉm cười nhìn cô con gái đã thất lạc bấy lâu nay của bà. Sống chung với con gái hơn 1 tháng rồi bà cảm thấy rất hài lòng với tính cách của Iris.

" Vâng..." Iris cầm miếng bánh lên nhưng không ăn mà cầm miếng bánh khác lên đưa ẹ mình.

" Cứ như là một đứa trẻ vậy. " Leo lạnh nhạt nói nhưng khuôn mặt lúc nào cũng tỏa ra vẻ ôn nhu không kìm chế được. Người này chính là thiếu gia của gia đình nhà Alexandra, anh trai của Iris.

" Anh hai thật xấu Iris không cho anh hai ăn bánh đâu. Tiểu Mark ăn bánh thôi. " Iris chu môi nói với Leo sau đó đưa miếng bánh về phía một cậu bé khoảng 3-4 tuổi. Đó chính là con trai đầu lòng của Leo và Mizuki.

Iris nhìn Mark cầm miếng bánh ăn ngon lành không kìm được mỉm cười. Bản thân mình cũng cầm lấy bánh ăn, bánh được làm từ loại trái cây mà cô thích nhất nhưng không hiểu sao miếng bánh chưa vào miệng đã cảm thấy muốn ói ra. " Ọẹ..."

" Iris em làm sao vậy. Người đâu mau đi mời bác sĩ đi. " Mizuki đỡ lấy Iris sau đó gọi người hầu bên cạnh gọi bác sĩ.

" Bác sĩ con gái tôi thế nào rồi. " Alexandra phu nhân túm lấy tay bác sĩ lo lắng nhìn Iris.

" Cũng chả có điều gì to tát đâu đây chỉ là triệu chứng khi mang thai thôi. Tuy nhiên thai nhi rất yếu cần phải điều dưỡng nhiều. Nếu không còn việc gì nữa tôi cũng xin cáo lui. " Bác sĩ nói xong sau đó đứng dậy bước đi.

" Mang thai...vậy là con sắp làm mẹ rồi đúng không mẹ. " Iris cười tươi lay ồng tay áo Alexandra phu nhân.

" Iris em mau nói cho anh hai biết cha của đứa nhỏ trong bụng em là ai. " Leo tức giận nắm chặt tay Iris. Anh thật sự rất muốn giết chết cái tên đáng chết kia. Ngày đó anh nhìn thấy Iris bị vấp trên đường, trong lòng đột nhiên lại cảm thấy đau nhói liền đưa Iris trở về. Lúc đó trong miệng cô còn liên tục kêu 'Quân Quân' anh chắc chắn tên đó chính là cha của đứa bé này.

" Em cũng không nhớ nữa. Nhưng mà không sao em sẽ chăm sóc đứa bé này. " Iris cười ngây ngô sờ bụng mình. Con yêu mẹ rất mong chờ con...

—Biệt thự Mộ Dung gia—

Trong một căn phòng tối, Mộ Dung Quân ôm trong tay một chiếc hộp màu đỏ. Râu, tóc mọc dài ra vì một tháng chưa cắt, khuôn mặt nhợt nhạt thiếu huyết sắc. Anh giờ đây đâu còn dáng vẻ của một vị giám đốc uy nghi nữa. Nhẹ nhàng mở chiếc hộp ra, bên trong là hai chiếc nhẫn kim cương lấp lánh. Đây chính là quà mà anh muốn tặng cho Viên Viên bảo bối của anh nhưng tại sao cô không chờ anh trở về chứ. Tại sao?...tại sao?...

—Hơn 2 năm sau—

Tại sân bay, một cô gái đang ung dung bước ra. Mái tóc màu nâu uốn lượn, quần áo màu đen bó sát người làm tôn lên được dáng người chuẩn như người mẫu, khuôn mặt xinh đẹp cùng đôi mắt màu xanh ngọc bích được cặp mắt kính mắt màu đen che bớt tay cô bế một đứa bé đang ngủ say. Đứa bé kia khoảng chừng 1-2 tuổi, thân hình tròn tròn như quả bóng, khuôn mặt nhỏ nhắn dễ thương cực kì, đồ cậu bé này mang trên người là của hãng thời trang trẻ em lớn nhất trên toàn thế giới. Bên cạnh cô gái là một cậu bé khoảng 5-6 tuổi, khuôn mặt lạnh lùng chừng trạc không hợp với thân thể cùng số tuổi. Ba người bọn họ 1 lớn 2 nhỏ cùng thu hút mọi ánh mắt ở sân bay.

Mark nhìn sang bà cô nhỏ của mình đang ung dung bước đi. Tuy là cô nhỏ có hơi ngốc một chút nhưng cậu luôn phải bái phục tài năng của cô nhỏ. Từ khi cô nhỏ trở về nhà Alexandra thì cô nhỏ đã đưa tập đoàn nhà Alexandra trở thành một nhãn hàng trang sức nổi tiếng thế giới. Trang sức do cô nhỏ thiết kế ra bán rất chạy và được nhiều người ưa chuộng. Lần này cậu theo cô nhỏ về đây để quản lí cửa hàng ở đây. Còn cái cậu nhóc trên tay cô nhỏ đương nhiên là đứa con của cô nhỏ tên là Fay một cái tên y như con gái.

” Mark hay là giờ chúng ta đi dạo phố chút được không rồi hẳn về nhà. ” Iris cười tươi như hoa đường như cô không hề mệt mỗi sau một chuyến đi dài.

” Được thôi. ” Mark tùy hứng đáp sau đó lại nhìn tên nhóc trong lòng Iris đã sớm mở mắt. Tên nhóc này trừ đôi mắt màu xanh kia ra thì chả có chỗ nào giống cô nhỏ cả. Ngoại trừ cái tính ham chơi kia.

” Đi thôi nào Fay của mẹ. ” Iris mỉm cười bế Fay đi hết nơi này đến nơi khác. Nhìn vẻ thích thú của con trai cô cảm thấy rất ấm áp. Thằng bé này sinh ra ngoại trừ đôi mắt màu xanh kia thì còn lại đều khác hẳn cô. Nhìn vẻ tuần tú của con trai mình cô cũng đoán được phần nào hình dáng của cha đứa bé nhak. Nhưng cô cũng không quan tâm lắm điều đó cô chỉ cần có Fay yêu dấu của cô thôi.

” Oa...mẹ...oa...” Fay bập bẹ kêu Iris mắt không ngừng rời khỏi món đồ chơi xinh xắn trong Baby shop.

” Được rồi mẹ sẽ mua cho Fay được không. ” Iris cười sau đó đi vào cửa hàng định lấy món đồ kia không ngờ đã có một bàn tay nhanh hơn cô...

6. Chương 6

Thanh Thanh cầm lấy món đồ chơi trong tay, mặt đặc ý nhìn chủ nhân của bàn tay đang vươn ra đó. Nhưng cô cần phải ngược mắt lên mới có thể nhìn rõ cô gái kia, trong lòng cảm thấy hơi ghen tị. Nhưng khuôn mặt của cô gái làm cho Thanh Thanh đứng hình. Không hiểu sao khuôn mặt của cô gái này lại làm cô nhớ đến người chị em tốt của cô Quyên Quyên.

” Oa...mẹ...muốn...mẹ...” Tiếng khóc của Fay đã kéo Thanh Thanh ra khỏi dòng suy nghĩ của Thanh Thanh. Một lần nữa Thanh Thanh ngẩng đầu nhìn chủ nhân của tiếng khóc cô tiếp tục bất động một lần nữa.

Mộ Dung Quân tỏa ra hàn khí lạnh lùng nhìn xung quanh. Mấy hôm nay tâm trạng anh quả thật không tốt lại còn bị em gái cùng em rể mình kéo đi mua đồ cho cái bào thai một tháng của họ. Không những vậy lại còn kéo thêm cái ả đàn bà phiền phức Băng Như kia. Đột nhiên anh nghe thấy tiếng trẻ con khóc liền quay đầu lại liền nhìn thấy một đứa nhỏ khoảng 1-2 tuổi đang khóc lớn. Nhưng điều đặc biệt đó chính là thằng bé đó y như một phiên bản thu nhỏ của anh ngoại trừ đôi mắt màu ngọc bích nhỏ xíu kia. Lại nhìn lên mẹ của đứa bé kia...

” Viên Viên...” Mộ Dung Quân không kìm lòng được thốt lên 2 tiếng

” Fay ngoan nào...mẹ sẽ mua món đồ khác cho con được không?- Iris ôm lấy con trai của mình vào trong lòng, lau đi những giọt nước mắt của con trai mình.

” Không...muốn...muốn...mẹ...” Fay òa lên khóc thật to.

” Được rồi, con ngoan. Gọi quản lý của mấy người ra đây. ” Iris cuối cùng cũng mềm lòng trước vẻ mặt đáng thương của con trai mình.

” Chuyện gì mà ồn ào thế. ” Quản lý của cửa hàng này là một ông chủ béo, phệ, dáng vẻ rất lười biếng không hợp với dáng vẻ của người quản lý cửa hàng. Nhưng khi nhìn thấy Mộ Dung Quân cùng thanh Thanh Thanh liền chạy tới lấy lòng. ” Mộ Dung tổng, Mộ Dung tiểu thư đã xảy ra chuyện gì?”

” Khốn khiếp...” Iris nhìn dáng vẻ nịnh nọt của gã đàn ông kia liền nổi máu nóng lên không kìm được mà đạp vào mông gã kia một cái. Nhưng cô không ngờ lại vô tình làm rớt cái kính mắt kia ra.

” Cô...” Gã béo kia ngã trên nền nhà đau đốn ôm mông mình. sau đó đứng lên định động thủ với Iris.

” Người dám đụng tới cô nhỏ của ta thử đi. ” Một giọng nói trẻ con nhưng mang theo vài phần sắc bén vang lên. Mark ung dung dứt tay vào túi quần đi đến.

” Thiếu gia...” Người đàn ông béo kia liền quay đầu lại lấy lại vẻ tươi cười nhìn Mark.

Ai chả biết Baby shop là một chi nhánh thuộc hãng thời trang nổi tiếng thế giới được đầu tư phát triển bởi dòng họ Alexandra. Gã đàn ông này lại gọi cậu bé trước mặt là thiếu gia. Vậy cậu bé này chính là con trai của con Leo tổng.

” Fay...không cần để ý món đồ chơi tầm thường đấy...về nhà anh sẽ cho em xem bộ sưu tập cả anh...” Mark cười sáng lạnh nhìn Fay bé nhỏ dễ dãi cậu bé.

” Không...muốn...muốn...mẹ...muốn...” Fay không những không đồng ý mà còn khóc lớn hơn. Thằng nhóc này mỗi khi đã nhắm vào cái gì thì nó chắc chắn sẽ phải lấy được.

” Nhóc con...chú cho con nè...” Mộ Dung Quân nhìn thằng nhóc kia òa khóc trong lòng bỗng cảm thấy đau đau. Đoạt lấy món đồ chơi trong tay Thanh Thanh bước đến bên cạnh Iris đưa món đồ chơi kia cho cậu nhóc.

” Anh hai...” Thanh Thanh ủy khuất nhìn Mộ Dung Quân.

” Thích...thích...chú...ôm...ôm...” Fay cười tươi nhìn Mộ Dung Quân để lộ mấy cái răng sữa nhỏ nhỏ trong rất đáng yêu. Tay không ngừng hướng về phía Mộ Dung Quân

” Nhóc con thật nghịch ngợm...” Mộ Dung Quân cười cười nhìn nhóc con trong lòng mình. Hơn 2 năm nay đây là lần đầu tiên anh vui vẻ đến như vậy

” Oa...Mark con mau nhìn này...Fay và anh trai này giống nhau như đúc vậy đó. ” Iris không tự chủ được lên tiếng không hiểu sao con cô lại giống người đàn ông này như vậy.

” Lẽ nào...” Mark cảm thấy sự tình không ổn, cậu nghi ngờ người đàn ông trước mặt rất có thể là cha của Fay. Nhưng cậu không thể nào chấp nhận một người đã vứt bỏ cô nhỏ.

” Cô nhỏ cô nhìn lầm rồi...A...đúng rồi chúng ta mau về đi nếu không người hầu chờ lâu quá không thấy chúng ta về sẽ gọi điện báo cho Papa biết như thế thì nguy đó. ” Mark liền phủ nhận ý nghĩ đó của Iris sau đó liền kiêu có kéo Iris đi.

” Thật cảm ơn anh. Nếu có duyên chúng ta sẽ gặp lại. ” Iris cười trừ ôm lấy Fay sau đó hướng Mộ Dung Quân gật đầu chào

” Chú...chào...” Fay quay đầu lại vẫy tay với Mộ Dung Quân sau đó nằm yên trong lòng mẹ mình.

Mộ Dung Quân nhìn bóng hai mẹ con khuất xa dần. Cô gái kia trừ đôi mắt màu ngọc bích kia ra thì kể cả ngoại hình, khuôn mặt, giọng nói đều giống Viên Viên của anh. Ngay cả đứa trẻ kia tại sao lại giống anh đến thế.

” Anh Quân anh đang nghĩ gì vậy. ” Băng Như lay cánh tay của Mộ Dung Quân một cái ủy khuất nhìn anh. May mắn lắm người phụ nữ kia mới biến mất không ngờ giờ lại xuất hiện thêm một người phụ nữ nữa.

” Cô gái kia là ai vậy? ” Mộ Dung Quân không thèm để ý đến Băng Như trực tiếp quay đầu hỏi người quản lý béo kia.

” Nếu như tôi đoán không lầm thì cô gái kia chính là con gái duy nhất của dòng họ Alexandra...Iris...” Người quản lý béo kia vẫn không ngừng run rẩy trả lời Mộ Dung Quân.

” Đây anh hai anh đi đâu vậy. ” Thanh Thanh nhìn bóng lưng anh trai mình khuất dần. Cô không hiểu anh có thật là anh trai cô không nữa.

” Được rồi mà, em cũng biết tính Mộ Dung Quân là như vậy mà. ” Lãnh Tâm Duy ôm lấy Thanh Thanh từ phía sau sau đó xoa xoa bụng nhỏ của cô, trong này đang có đứa con của anh nhak.

Trong xe, Mộ Dung Quân ngồi tựa đầu vào ghế sau đó lấy điện thoại ra.

” Băng Hiền cô mau điều tra cho tôi về người tên là Iris Alexandra.” Mộ Dung Quân lạnh lùng nói. Anh thật sự muốn xác nhận cô ấy có phải là Viên Viên không.

7. Chương 7

Trong một căn phòng tối, Mộ Dung Quân đang ngồi trên ghế hai tay chống cằm lật sắp tài liệu ra. Anh khẽ nhìn vào xấp tài liệu trên bàn không khỏi nhủ mảy.

Iris Alexandra...con gái thứ hai của gia đình Alexandra, 3 tuổi mất tích, không hiểu sao lại trở về sau 16. Sau khi trở về lại bỗng nhiên mất trí nhớ, lại mang thai sau này sinh ra được một đứa bé trai tên là Fay Alexandra gần 2 tuổi. Sau khi cô trở lại đã giúp tập đoàn Alexandra thiết kế các mẫu trang sức mới dần dần đưa tập đoàn Alexandra trở thành tập đoàn nổi tiếng nhất về trang sức. Ngoài ra cô còn phát triển về ngành thời trang đạt được nhiều thành công rực rỡ. Lần này sang TQ để phát triển ngành thời trang và trang sức ở đây cùng với cháu trai Mark Alexandra.

Mộ Dung Quân trong lòng bỗng xuất hiện 1 tia vui mừng, thời gian Iris trở lại Alexandra gia tộc trùng với thời điểm Viên mất tích, hơn nữa diện mạo cô lại giống hệt Viên Viên. Nếu Iris thật sự là Viên Viên thì thằng nhóc giống hệt anh kia chắc chắn là con của anh là cô...

Biệt thự Alexandra gia tộc...

" Papa...hình như con đã tìm thấy cha của Fay rồi..." Mark cầm điện thoại vừa nhìn bóng dáng hai mẹ con Iris đang vui đùa trong vườn hoa vừa nhẹ giọng nói với Leo.

" Cái gì?...Mark con mau trực tiếp xử lý hẳn ta đi. " Leo ngạc nhiên nói sau đó lại nhún mày lạnh lùng lên tiếng.

" Không được đâu papa...Hắn ta chính là Mộ Dung tổng của Mộ Dung Thị đó. " Mark thở dài nếu là người bình thường thì dễ rồi nhưng người này thì...

" Sao con lại chắc chắn vậy chứ. " Leo bên kia có chút đau đầu. Nếu thật sự cha đứa bé là Mộ Dung Quân thì tiêu rồi.

" Con không lầm đâu. Trừ đôi mắt màu ngọc bích ra thì Fay giống hẳn ta hoàn toàn cứ như là phiên bản thu nhỏ của hẳn ta vậy đó. " Mark lớn tiếng nói. Papa thật kì lạ lại còn không tin vào mắt nhìn người của cậu nữa chứ.

" Vậy thì con nhất định không được cho hẳn tiếp xúc với Iris. " Leo lạnh nhạt nói anh không thể tha thứ cho người nào đã vứt bỏ Iris như thế.

" Vâng con nhớ rồi! Thôi con tắt máy đây cô nhỏ đang gọi con. " Mark gạt đầu sau đó hướng vườn hoa chạy ra chơi với Fay cùng Iris.

" Cô nhỏ người vẫn còn tâm trạng để chơi được sao tối nay chúng ta phải tham dự buổi đấu giá đó. " Mark nhìn Iris đang cười đùa với Fay không khỏi lo lắng lên tiếng.

" Chẳng có việc gì đâu...con đừng lo cô nhỏ đã chuẩn bị xong rồi. " Iris cười nhẹ ôm Fay vào lòng trong lòng cô đã có dự tính hết rồi. Khóe môi cô đột nhiên nhếch lên một nụ cười đắc ý.

Mộ Dung Quân từ từ bước xuống xe. Trên người anh khoác bộ tây trang đắt tiền làm tôn lên được vẻ anh tuấn cùng khí phách của anh. Hôm nay Alexandra mở buổi tiệc đấu giá, đây chính là cơ hội tốt cho anh gặp Viên Viên.

Theo sau anh còn có 2 chiếc xe khác. Chiếc theo sát anh là xe của Mộ Dung phu nhân và Băng Như. Hôm nay Mộ Dung phu nhân mang một chiếc đầm bó, trang điểm nhạt, trên người tỏa ra một loại khí chất cao quý. Băng Như đứng bên Mộ Dung phu nhân. Váy đầm trắng của thương hiệu thời trang nổi tiếng làm tôn lên được vóc dáng xinh đẹp của cô. Khuôn mặt được trang điểm tỉ mỉ, tóc dài uốn cong trên đầu còn đính một chiếc nơ màu xanh, cổ và tay đeo loại trang sức đắt tiền. Nhìn cô ta như một công chúa nhỏ xinh đẹp.

Chiếc xe còn lại là xe của Lãnh Tâm Duy cùng Thanh Thanh. Lãnh Tâm Duy khoác lên mình bộ tây trang màu trắng, khuôn mặt anh tuấn không kém Mộ Dung Quân(thực ra là kém) Bên cạnh anh Thanh Thanh như một cô công chúa xinh đẹp. Váy màu xanh nước biển, khuôn mặt chỉ trang điểm nhẹ nhưng hết sức xinh đẹp, tóc dài thả tự nhiên.Tất cả cùng gặp mặt nhau sau đó cùng đi vào đại sảnh.

Bên trong đại sảnh là một không gian rộng lớn hoa lệ mang theo phong cách của nước Anh thời xưa. Trong phòng tiếng nhạc êm dịu vang lên mang theo mùi hương thoang thoảng. Bên trong khách rất đông, đều là những người có máu mặt ở Thủ Đô.

Đoàn người của Mộ Dung Quân được rất nhiều người lại chào hỏi và làm quen. Có những người còn giới thiệu con gái của mình cho anh nhưng đều bị anh lạnh nhạt không để ý.

Bỗng nhiên trên bục cao bùng sáng. Iris từ từ bước lên bục cao. Váy dài màu trắng được trang trí thêm rất nhiều hoa văn màu xanh nhạt tôn lên được vóc dáng xinh đẹp của cô. Khuôn mặt xinh đẹp được thoa nhẹ một lớp phấn mỏng, đôi mắt màu ngọc bích mở to. Mái tóc màu nâu trà được bới một nửa trên đó còn được đính một chiếc gương miệng xinh đẹp. Trên người cô đeo trang sức độc nhất của Alexandra. Từ trên người cô có thể cảm nhận được một cỗ khí phách vương giả khó nói lên lời. Hôm nay cô tựa như một vị nữ hoàng xinh đẹp.

Mộ Dung Quân trong lòng bỗng bùng lên lửa giận. Anh không thích ánh mắt của những tên đàn ông nhìn cô. Anh giữ đây rất muốn ôm cô vào lòng tuyên bố chủ quyền của mình.

Mộ Dung phu nhân không khỏi giật mình. Cô gái trước mặt ngoại trừ đôi mắt màu xanh ngọc bích kia thì cô hoàn toàn giống với cô gái tên Trần Lệ Quyên kia mà bà đã ám hại hơn 2 năm trước.

Bên cạnh bà Băng Như cũng trầm kêu không ổn...

8. Chương 8

" Thật chân thành cảm ơn quý vị đã đến dự buổi tiệc của chúng tôi ngày hôm nay. Xin tự giới thiệu với mọi người tên tôi là Iris Alexandra còn đây là cháu trai tôi Mark Alexandra. " Iris cười nhẹ nhàng cuối người chào hỏi. Mark bên cạnh cũng cúi đầu theo Iris. " Cũng không để các vị phải đợi lâu nữa hôm nay chúng tôi xin được đầu giá 3 sản phẩm mới nhất, tôi tin chắc các vị sẽ hài lòng. " Iris vỗ tay một cái lập tức người hầu phía sau liền đem lên 3 chiếc hộp.

" Sản phẩm đầu tiên của chúng tôi là sợi dây chuyền mặt trăng. " Mark từ từ bước lên mở chiếc hộp ra. Một loại ánh sáng ấm áp liền tỏa ra sợi dây chuyền bạc được đính vài viên kim cương nhỏ phía trước, ở giữa nổi bật với viên ruby tím hình mặt trăng. Tuy chỉ là một sản phẩm đơn điệu nhưng luồng hơi ấm áp từ sợi dây chuyền kia tỏa ra làm cho người ta cảm thấy thật ấm áp.

Iris nâng ly rượu lên uống một hớp nhẹ, đây chính là điểm mạnh mà sản phẩm cô tạo ra đó chính là phát huy được tâm của sản phẩm.

" 1 vạn " Băng Như không do dự lên tiếng. Cô muốn món đồ trang sức kia.

" 2 vạn " Có tiếng của một vị phu nhân nào đó vang lên. xem ra là phu nhân của gia tộc lớn.

" 3 vạn " Băng Như tiếp tục lên tiếng. Thứ cô đã muốn không ai có thể đoạt được.

" 4 vạn " Một giọng nói lạnh nhạt vang lên...Lãnh Tâm Duy ôm lấy eo Thanh Thanh, anh muốn tặng nó cho cô.

" Tâm Duy...anh là anh hai của em tại sao lại không nhường em chứ. " Băng Như hờn dỗi lên tiếng rõ ràng đã biết cô muốn còn muốn tranh với cô.

" 4 vạn lần thứ nhất...4 vạn lần thứ hai...4 vạn lần thứ ba...thành giao. " Mark chậm rãi lên tiếng nhìn thấy không ai ra giá nữa mới thành giao. " Chúc mừng Lãnh tổng đã có được sợi dây chuyền này. " Đúng là người giàu có khác vùng tiền như rác.

" Tâm Duy cảm ơn anh. " Thanh Thanh nhẹ nhàng ngược nhìn Tâm Duy nếu không phải đang ở chỗ đông người cô nhất định sẽ hôn anh một cái.

Sản phẩm thứ hai được đầu giá là một chiếc vòng tay được đính rất nhiều kim cương nhỏ xung quanh. Nổi bật nhất đó chính là 7 viên kim cương màu sắc khác nhau. Nhìn vào nó cứ như được nhìn thấy cầu vòng. Sản phẩm này cũng được mua rất cao 5 vạn bởi một vị phu nhân của bộ trưởng nơi đây.

” Đây là sản phẩm cuối cùng của tôi cũng là sản phẩm mà thích nhất. Đó là một chiếc lắc chân được thiết kế theo phong cách xưa. Chính bản thân tôi cũng rất tiếc khi phải đầu giá nó vì nguyên liệu để tạo ra nó rất hiếm e rằng chỉ có một chiếc duy nhất thôi. ” Iris thở dài. Cô cũng đâu muốn đầu giá nó chứ nhưng mà cô bị ép nha. Chiếc lắc chân này được thiết kế một cách hoàn mỹ làm cho người đeo nó cảm thấy thư thái và như được lạc vào trong tự nhiên.

” 2 vạn ” ...

” 3 vạn ”...

” 3 vạn một ”...

” 4 vạn ” Bằng Như không kìm lòng được lên tiếng. Lần này cô nhất định sẽ phải có được nó.

” 6 vạn... ” Mộ Dung Quân này giờ không hề lên tiếng nhưng giờ lại mở miệng ra giá. Anh có thể thấy được sự tiếc nuối của Viên Viên của anh. Chắc chắn cô ấy rất thích nó nha. Cho nên anh phải dành được nó.

Mộ Dung tổng chính là nhân vật nổi tiếng ở đây. Ai mà dám tranh với anh chứ. Vì thế nên mọi người dù có muốn cũng đành im lặng.

” Không muốn...không muốn bán...” Bỗng nhiên một giọng trẻ con non nớt vang lên. Từ cửa chính Fay lon ton bước vào. Khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu liền ửng hồng. Rõ ràng món đồ này mẹ cậu rất quý nhưng cậu Leo bảo mẹ chọn 1 là bán thứ đó và đi TQ hai là không bán mà phải ở nhà. ” Chú...đừng mua nó...mẹ thích...” Fay chạy tới kéo kéo ống quần của Mộ Dung Quân. Đôi mắt màu xanh ngọc bích to tròn giờ đây ngập nước.

” Fay...” Iris mở to mắt nhìn con trai của mình. Sau đó liền chạy đến bế cậu bé lên.

” được rồi...coi như chú mua nó tặng cho Fay được không. ” Mộ Dung Quân cười rạng rỡ nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Fay.

Mọi người nhìn cảnh này không khỏi hóa đá. Mộ Dung tổng không ngờ lại biết cười lại còn cười với một đứa bé. Nhưng mà đứa bé này tại sao lại giống Mộ Dung tổng đến thế.

Mark ở trên đài cao ôm mặt thầm kêu không ổn.

Mộ Dung phu nhân bên này cũng hoảng hốt nhìn đứa bé kia. Thằng nhóc giống hệt Mộ Dung Quân con trai bà lúc nhỏ ngoại trừ đôi mắt màu ngọc bích kia. Chẳng lẽ nó lại là...cháu bà...

” Oa...mẹ...chú thật tốt bụng...Fay muốn chú làm cha Fay. ” Fay bé nhỏ không cảm nhận được không khí căng thẳng bên ngoài trực tiếp nhào vào lòng Mộ Dung Quân cười nói.

Iris bị lời nói của Fay làm cho ngây người. Con cô vừa mới nói gì thế này. Thằng bé rõ ràng ghét nhất bị người khác động vào trừ mẹ và người thân của nó nhưng lại chủ động ôm anh trai kia lại còn bảo muốn hẳn làm papa của nó. Con cô rốt cuộc bị sao vậy nè...

9. Chương 9

” Fay ngoan không được nói bậy. Để mẹ ôm con vào phòng nhé. ” Iris không biết nói gì đành dang tay muốn ôm Fay về phòng nhưng cậu bé lại nép vào trong lòng Mộ Dung Quân căn bản không muốn Iris ôm.

” Không...Fay thích chú...” Giọng trẻ con có chút ủy khuất của Fay vang lên làm cho Iris không kiềm được mà đau lòng. Fay lớn lên thiếu tình yêu thương của cha nó vì thế thằng bé luôn muốn có cha bên cạnh.

” Mộ Dung tổng thật xin lỗi. Ngài có thể giao thằng bé cho tôi không. ” Iris nghẹn ngào nói, đôi mắt màu ngọc bích to tròn đã ngân ngấn nước mắt.

” Không muốn...không muốn...Chú không muốn...” Fay đập đập đôi chân bé nhỏ túm chặt áo Mộ Dung Quân

” Fay ngoan...đừng lo...” Mộ Dung Quân ôm lấy Fay vỗ vỗ sau lưng thằng bé. Người ngoài nhìn vào còn tưởng hai người họ là cha con với nhau.

” Quân nhi mẹ nghĩ con mau trả đứa nhỏ lại cho Iris tiểu thư đi. ” Mộ Dung phu nhân có chút lo lắng nếu thật sự tiểu thư trước mặt là cô gái kia thì chuyện năm xưa bà làm sẽ bại lộ. Như thế danh dự của bà sẽ mất hết hơn nữa con trai bà sẽ không quan tâm tới bà nữa.

Iris chuyển hướng về phía Mộ Dung phu nhân tim bỗng đập mạnh, đầu óc bỗng quay cuồng. Hình ảnh người phụ nữ với nụ cười độc ác hiện lên. Đôi chân liền trở nên mềm nhũn , vô lực ngã xuống. ” Không cần...không cần...Quân Quân cứu cứu...” Iris ôm lấy đầu hét lo lên, đôi mắt màu ngọc bích tràn ngập sợ hãi.

” Viên Viên...đừng lo anh ở đây. ” Mộ Dung Quân hoảng sợ đỡ lấy Iris, miệng không tự chủ được thốt lên cái tên quen thuộc.

” Quân Quân...” Iris thì thầm một tiếng sau đó ngất đi.

Mộ Dung Quân lặng yên không nói gì chỉ xoay người bế Iris lên hướng cầu thang mà đi lên. ” Fay con dẫn chú đến phòng của mẹ con nhé. ”

” Vâng...” Fay nhanh nhẹn bước lên cầu thang lâu lâu lại loạng choạng té xuống rồi lại bò lên cầu thang. Nhìn dáng vẻ của cậu hết sức là dễ thương.

” Chú...có phải mẹ giận Fay không tại sao lại không chịu dậy vậy. ” Fay ngây thơ kéo áo Mộ Dung Quân rồi lại nhìn Iris đang hôn mê trên giường, khuôn mặt tái nhợt.

” Mẹ con chỉ là rất mệt nên nghỉ một lát thôi. ” Mộ Dung Quân dịu dàng ôm Fay ngồi trên đùi mình vỗ về cậu. Chẳng mấy chốc cậu bé liền ngủ thiếp đi trong lòng Mộ Dung Quân.

” Mộ Dung tổng, cảm ơn người đã giúp cô nhỏ. Nhưng giờ cũng trễ rồi tôi nghĩ người nên về nhà thì hơn. ” Mark sau khi giải quyết xong đám hỗn loạn dưới kia liền đi lên lầu lên tiếng đuổi Mộ Dung Quân.

” Vậy tôi xin cáo từ trước nếu có việc gì cần tôi giúp đỡ liền thông báo cho tôi. ” Mộ Dung Quân thấy mình quá lộ liễu liền đặt Fay nằm xuống bên cạnh Iris sau đó xoay người cáo từ.

Mark sau khi giải quyết xong mọi chuyện liền muốn gọi điện cho papa. Lần này thì cậu chắc chắn cha của Fay là người đàn ông kia. Hơn nữa trong chuyện này còn có chuyện gì đó rất kì lạ.

Trong một căn phòng tối, Băng Như tức giận ném tất cả đồ đạc lên giường. Cô không ngờ người đàn bà kia lại quay trở về hơn nữa lại mang theo một đứa nhỏ. Nhung có lẽ cô ta đã bị mất trí nhớ. Đôi mắt xinh đẹp bỗng trở nên âm hiểm hơn. Băng Như móc điện thoại ra bấm một dãy số.

” Huyền...tôi muốn anh giúp tôi một chuyện...” Băng Như nói ánh mắt trở nên hiểm ác hơn. Cô nhất định phải làm Mộ Dung tiểu phu nhân.

” Băng Như có việc gì em cứ nói đi anh sẽ giúp đỡ em...” Người đàn ông tên Huyền kia vui sướng tươi cười nói. Dù hắn ta biết tâm của cô luôn ở bên cạnh người đàn ông kia nhưng hắn ta vẫn luôn yêu thương cô, một lòng mong cô được hạnh phúc.

” Tôi muốn anh...” Băng Như độc ác nói, khóe môi nhếch lên một nụ cười mắng nguyền. Cô không quan tâm cô ta là Iris Alexandra hay là Trần Lệ Quyên. Chỉ cần dám tranh người đàn ông này với cô, cô sẽ cho cô ta cùng con trai sống không bằng chết...hahaha..

10. Chương 10

Iris chớp chớp mi từ từ tỉnh dậy liền nhìn thấy Fay đang chui vào trong lòng mình tay đặt trên bộ ngực lớn của cô, môi nhỏ chu lên như đang mút kẹo. Chạm nhẹ lên miệng đang thối bong bóng của bé không nghĩ tới liền làm bé tỉnh dậy.

” Oa...thật xin lỗi Fay lại làm con tỉnh giấc rồi. ” Nhìn Fay nhỏ đang dang tay đập chân trong lòng cô, Iris không kìm được hôn nhẹ lên má bé.

” Mẹ...tôi qua mẹ không dậy...Fay lo lắng...chú cũng lo lắng...” Fay nhỏ ôm lấy ngực Iris chu môi nói.

” Mẹ chỉ là buồn ngủ chút thôi mà. ” Iris không biết giải thích sao liền nói đại một chút. Tối hôm qua cô liền cảm thấy rất đau đầu liền ngất đi.

” Cô chủ...cô đã dậy chưa. ” Một người hầu đứng ở bên ngoài cửa nói khẽ vào.

” Có chuyện gì sao? ” Iris nhú mày nói to ra.

” A...Cậu chủ đã đi đến trung tâm. Cậu chủ nhỏ dặn tôi bảo cô chủ nếu tỉnh dậy liền đi đến trung tâm. ” Người hầu nói xong liền xin lui xuống chuẩn bị thức ăn.

Sau khi Iris và Fay dùng bữa xong liền đi ra ngoài. Vì cô muốn đi dạo phố một chút nên liền cùng Fay nhỏ đi bộ. Nhưng cô không biết rằng đây là quyết định sai lầm của cô.

” Oa...Fay con nhìn kìa. Có thích không mẹ mua cho con nhé. ” Iris chỉ vào chùm bong bóng đầy màu sắc kia thích thú nói với Fay.

” Thích...mẹ mua...” Fay vỗ vỗ tay nhỏ nhìn chùm bong bóng.

Iris cười nhìn con trai sau đó liền đi tới nơi bán bong bóng. Nhưng không ngờ bỗng có một đám người nhảy ra bắt cô và Fay nhỏ đi. Chúng bịt miệng không cho cô kêu gào. Sau đó chúng đem cô đến một căn phòng tối đầy mạng nhện.

” Mẹ sợ...” Fay nhìn căn phòng tối lo lắng nép vào lòng Iris, đôi mắt xinh đẹp liền ướt ướt.

” Không sao đâu có mẹ ở đây con đừng sợ. ” Iris trong lòng có chút hoảng nhưng liền trấn tĩnh vỗ vỗ lưng Fay nhỏ.

” Hahaha...chào cô Iris tiểu thư. À...hay là tôi nên gọi cô là Quyên Quyên tiểu thư nhỉ. ” Một giọng nữ độc ác vang lên. Từ trong bóng tối một vài ngọn đuốc được thắp lên hiện ra dung nhan xinh đẹp của Băng Như.

” Băng Như tiểu thư...tôi với cô không thù không oán sao cô lại phải bắt tôi. ” Iris trừng mắt nhìn Băng Như. Cô không ngờ một cô gái xinh đẹp lại có lòng dạ độc ác như vậy muốn hại cô và con trai.

” Hừ...nếu không phải cô thì anh Quân đã thuộc về tôi rồi. Vị trí Mộ Dung tiểu phu nhân là của tôi rồi. ” Băng Như tức giận hét lên, khuôn mặt xinh đẹp méo mó dữ tợn.

” Mẹ sợ...” Fay nhìn thấy khuôn mặt méo mó của Băng Như liền cảm thấy sợ hãi liền quay đầu vào ngực Iris. Iris càng đem Fay nhỏ ôm vào lòng.

” Băng Như cô đang nói gì vậy tôi không hiểu. ” Iris nhú mày nhìn Băng Như. Cô ta rốt cuộc muốn nói gì cô không hiểu gì hết.

” Hừ...dù sao cô cũng sắp chết rồi tôi liền nói cho cô nghe. Tôi thích anh Quân từ nhỏ, tâm nguyện lớn nhất cuộc đời tôi là làm vợ anh ấy. Nhưng không ngờ giữa chừng Trần Lệ Quyên cô lại nhảy vô hại anh Quân ngày càng xa lánh tôi. Anh ấy còn muốn lấy cô làm vợ nhưng thật sự là ông trời có mắt hơn 2 năm trước cô lại mất tích. Khó khăn lắm tôi mới có thể tiếp cận anh ấy nhưng không ngờ giữa chừng cô lại trở về đây làm cho anh Quân lại xa lánh tôi. ” Băng Như giận dữ rống lên. Khuôn mặt hiện lên vẻ ghen tị.

” Cô nói như vậy là sao tên của tôi là Iris không phải Trần Lệ Quyên gì đó. ” Iris nhú mày nhìn Băng Như. Cô hoàn toàn không hiểu.

” Cô đừng hòng lừa tôi cô ngoại trừ đôi mắt kia thì cô hoàn toàn giống Trần Lệ Quyên kia. Người giống người là chuyện bình thường. Nhưng con cô giống anh Quân hoàn toàn tôi làm sao mà làm được. ” Băng Như hét lên cô ta tưởng cô là con nít ba tuổi sao mà lại nhìn lầm.

Iris nhú mày nhìn Băng Như. Chuyện hơn 2 năm trước đây cô hoàn toàn không nhớ gì hết. Nếu như theo lời Băng Như nói thì Mộ Dung Quân chính là cha của Fay nhỏ rồi.

” Được rồi không nói nhiều nữa. Huyền mau ra tay đi. ” Băng Như hả hê nói cô nhất định sẽ làm cho cô ta biến mất trên cõi đời này.

Một người con trai anh tuấn liền bước vào. Mái tóc màu bạch kim dài óng mượt, bạc môi mỏng, đôi mắt phượng nâu đẹp đến mê người. Huyền vừa bước vào liền nhìn thấy Iris ngồi trên đất liền trợn mắt. Không ngờ người lần này mà Băng Như muốn giết lại là Iris

” Băng Như...xin lỗi cô nhưng Huyền chính là bạn tốt của tôi đó. ” Iris cười nhẹ từ từ đứng dậy. 1 năm trước cô đã vô tình gặp mặt Huyền, chỉ trong một trận đánh liền trở thành bạn với nhau. Lúc này cô còn tưởng là tên nào hóa ra là Huyền vậy thì cô yên tâm rồi.

” Huyền...” Băng Như mở to mắt nhìn Iris sau đó lại nhìn HUYỀN đứng bất động tại chỗ.

” Băng Như thật xin lỗi. Cô ấy là bạn tốt của anh, anh không thể nào ra tay được. ” Huyền có chút cuối đầu nhìn Băng Như. Nếu người này là Iris thì anh không thể ra tay được rồi. Với lại anh căn bản không phải là đối thủ của cô.

” Anh...” Băng Như run run chỉ tay vào mặt Huyền. Tại sao mọi chuyện lại diễn ra như thế này....

11. Chương 11

” Huyền...bây giờ anh chọn em hay là cô ta. ” Băng Như rống lên giận dữ chỉ tay vào mặt Huyền.

” Băng Như, cô không nên làm khó Huyền nữa. ” Iris thản nhiên nói. ” Được rồi nếu cô muốn thì tôi với Huyền sẽ thi đấu với nhau. Nếu tôi thua thì tôi sẽ tùy cô xử lý nhưng nếu tôi thắng thì cô sẽ phải đáp ứng với tôi một điều kiện. ” Iris buông tay xuống sau đó đi đến trước mặt Băng Như nói.

” Được. Huyền em muốn anh giúp em lần này. ” Băng Như gật đầu sau đó nhìn qua Huyền. Cô không tin một tiểu thư như cô ta lại có thể hạ gục Huyền.

” Được thôi anh giúp em lần này. Iris đắc tội rồi. ” Huyền gật đầu với Băng Như sau đó theo Iris ra bãi đất trống ngoài kia.

” Ra tay đi. ” Iris thản nhiên nói hai tay nắm lại.

Huyền nhẹ nhàng phi người tung ra một cú đá trên không nhưng Iris lại nhẹ nhàng né tránh được tay cô bắt lấy chân Huyền sau đó đạp cậu xuống đất. Huyền nhanh chóng lật người lại tay kia bắt lấy tay Iris....(lượt bỏ hơn 1000 chữ...)

” Đừng đánh nữa dừng lại đi. ” Băng Như ôm lấy đầu hét lên đau đớn. Huyền bị Iris đá trúng một phát ôm bụng khụy xuống. Cô bỗng nhiên thấy trái tim mình hết sức đau.

” Tôi thắng...” Iris đỡ Huyền đứng dậy sau đó xoay người đi đến trước mặt Băng Như. ” Cô đi theo tôi. ”

Băng Như im lặng nhìn Huyền bằng ánh mắt lo lắng sau đó cũng bước theo Iris ra một chỗ trống.

” Tôi muốn hỏi cô một vài điều mong cô thành thật trả lời giùm tôi. ” Iris cười nhẹ nhìn Băng Như trong lòng đang suy tính. ” Cô thật sự rất yêu Mộ Dung Tổng sao. ”

” Điều đó là đương nhiên. ” Băng Như nhanh chóng trả lời không do dự.

” Vậy lúc này Huyền bị tôi đánh cô có phải rất đau lòng không. ” Iris cười nhẹ trực giác của cô rất tốt đấy.

” Đó chả qua là...là vì tôi không muốn Huyền bị thương vì tôi thôi. ” Băng Như có chút cuối đầu nói.

” Vậy lúc cô buồn cô muốn tìm ai chia sẻ nhất. ” Iris tiếp tục hỏi.

“.....” Im lặng

” Lúc cô có chuyện vui người mà cô muốn chia sẻ tức thì là ai. ”

“.....” Im lặng

” Lúc cô gặp nguy hiểm người đầu tiên cô nghĩ đến là ai. ”

“.....” Im lặng

” Tôi mong cô suy nghĩ lại đi. Tôi biết từ nhỏ gia tộc của cô đã muốn cô tiếp cận Mộ Dung Quân để chiếm lấy trái tim anh ta. Như thế mới có thể bảo trụ gia tộc. Tôi cũng biết cô là con của vợ thứ vì thế địa vị trong gia tộc không ổn định. Nhưng nếu cô có thể làm vợ Mộ Dung Quân thì địa vị của cô và mẹ trong gia tộc sẽ được bảo trụ. Tôi biết một đứa trẻ lúc còn nhỏ bị gia tộc đưa vào những tư tưởng như thế thì làm

sao mà không bị ám ảnh được. Vì vậy thứ cô theo đuổi bây giờ không phải là tình yêu mà đó chỉ là những nỗi ám ảnh mà gia tộc đã gieo vào cho cô. " Iris đem tất cả những gì cô biết về Băng Như nói hết ra. Tuy cô sống ở anh nhưng trước khi về TQ cô đã cho điều tra mối quan hệ giữa các gia tộc lớn rồi.

" Vậy thì sao chứ...tôi sinh ra chỉ có một mục đích duy nhất là làm vợ Mộ Dung Quân thôi. Trong gia đình tất cả anh chị tôi đều được cha thương yêu nhưng tôi thì sao từ nhỏ đã chịu sự ghẻ lạnh của ông ấy, chịu dự khinh thường của anh em trong gia đình. Chỉ vì mẹ tôi là vợ thứ là một người hầu không có địa vị..." Băng Như không chịu được hét lớn lên.

" Băng Như cô hãy nghĩ lại đi không phải trên đời này không phải không có người quan tâm cô đâu. " Iris thở dài tuổi thơ của Băng Như thật sự rất đau khổ. " Huyền lúc nào cũng luôn nói với tôi về cô, cậu ấy luôn đem chuyện của cô kể cho tôi nghe. Cậu ấy muốn bảo vệ cô. Băng Như điều kiện của tôi chính là tôi mong cô hãy suy nghĩ lại và mở trái tim mình ra cho Huyền một cơ hội đi. Mộ Dung Quân không yêu cô...và tình cảm cô đối với Mộ Dung Quân cũng chẳng phải tình yêu đâu" Iris nói xong liền xoay người bỏ đi để lại Băng Như đứng trầm mặt ở đó

~O~O~O~O~O~O~O~O~O

~Mộ Dung gia đình thứ

" Băng Như con đang suy nghĩ gì vậy. " Mộ Dung phu nhân lay nhẹ Băng Như ở bên cạnh . Hôm nay bà thấy con bé rất bất thường.

" Dạ, không có gì đâu ạ. " Băng Như hoảng hồn lật đật phủ nhận lời của bà.

" Con đừng lo tối nay ta sẽ tuyên bố quan hệ giữa con và Quân nhi. Vì thế con đừng lo. " Mộ Dung phu nhân vuốt nhẹ tóc Băng Như an ủi. Bà phải mau ra tay tránh để cho Quân nhi phát hiện chuyện năm xưa.

Bên cạnh bà, Băng Như chỉ cuối đầu không nói tiếng nào chỉ im lặng...

12. Chương 12

Iris ôm lấy Fay ngồi xuống ghế Sofa, bên cạnh Huyền căng thẳng ngồi xuống bên cạnh Iris.

" Cậu nói gì với Băng Như vậy. " Huyền xoay người sang nhìn Iris, đôi mắt phượng xinh đẹp nhìn chăm chăm vào đôi mắt màu ngọc bích to tròn

" Chẳng có gì đâu..." Iris cười nhẹ nhàng sau đó cầm lấy tấm thiệp trên bàn lên. " Tối nay đi dự tiệc với tớ. Tớ sẽ cho cậu một bất ngờ. "

" Là bất ngờ gì? " Huyền nhíu mày nghi hoặc nhìn Iris

" Bí mật..." Iris đặt một ngón tay lên môi nháy mắt với Huyền sau đó lại tiếp tục cười đùa với Fay.

~O~O~O~O~O~O~O~O~O

~Băng Như ngồi lặng người trong phòng khách, đôi mắt lơ đãng như người mất hồn.

" Hừ...tôi nghĩ cô phải rất hạnh phúc vì mình sắp được trở thành Mộ Dung tiểu phu nhân chứ. " Thanh Thanh đứng bên cạnh vuốt bụng mình sau đó lại nhìn Băng Như bên kia.

" Chị ý chị là sao? " Băng Như hoảng hồn nhìn Thanh Thanh đang ngồi bên cạnh Lãnh Tâm Duyệt.

" Cô còn tỏ vẻ ngây thơ sao. Chắc cô cũng hiểu được ý định của mẹ tôi khi mở buổi tiệc tối nay. Hừ, nếu năm xưa không có cô thì anh hai tôi giờ này đã hạnh phúc bên cạnh Quyên Quyên. " Thanh Thanh trừng mắt nhìn Băng Như, loại đàn bà như cô ta cô cực kì ghét.

" Thanh Thanh, con không cần phải nói vậy. Cuộc hôn nhân này đã được định từ lúc nhỏ Băng Như chỉ làm đúng theo hôn ước khi xưa thôi. " Tam phu nhân của Lãnh gia cũng chính là mẹ của Băng Như liền đứng ra bênh vực con gái mình.

” Tam phu nhân, nếu Mộ Dung tổng không thích Băng Như thì các người cũng nên từ bỏ đi. Có trách cũng nên trách con gái cô vô phước. ” Đại phu nhân cũng chính là mẹ của Lãnh Tâm Duy nhếch miệng cười nhạo Băng Như.

” Bà...” Tam phu nhân tức giận trừng mắt nhìn Đại phu nhân.

” Ba, cuộc hôn nhân này con nghĩ cứ từ bỏ đi. Mộ Dung tổng không hề thích Băng Như đâu. ” Lãnh Tâm Duy lên tiếng nói với Lãnh tổng. Anh đối với người em gái cùng cha khác mẹ này liền không có hảo cảm vì thế liền lên tiếng bác bỏ.

” Đủ rồi...hôn nhân này tao đã quyết định chúng mày không cần nói nhiều. ” Lãnh tổng đập bàn nhìn mọi người ở trong phòng khách.

” Đúng vậy đó lão gia...cuộc hôn nhân này vẫn nên tiếp tục. ” Tam phu nhân nhìn Lãnh tổng cười hờn hờ.

Băng Như này giờ im lặng không nói gì liền bỏ lên phòng, trong lòng đã có quyết định.

~O~O~O~O~O~O~O~O~O~O

~” Băng Như con mau qua đây chào hỏi các vị khách quý này đi. ” Mộ Dung phu nhân tươi cười kéo tay Băng Như đi đến bên bà cùng các vị phu nhân khác.

Băng Như cuối đầu im lặng, khuôn mặt xinh đẹp không chút biểu cảm nào. ” Mộ Dung phu nhân con xin lỗi bác con có chút mệt con xin phép được nghỉ một lát. ”

” Được rồi con mau qua nghỉ một lát đi. ” Mộ Dung phu nhân thở dài nhìn Băng Như sau đó cũng cho cô qua nghỉ một lát tránh để khuôn mặt mệt mỏi của cô làm phật lòng khách của bà.

” Iris, tôi mong cô giúp tôi lần này. ” Băng Như thừa dịp mọi người không chú ý liền chạy đến bên cạnh Iris đôi mắt hiện lên vẻ kiên định.

” Yên tâm đi tôi sẽ giúp cô. ” Iris cười tự tin nhìn Băng Như sau đó lại nhìn sang Huyền đang ôm Fay đi đến bàn ăn lấy cho cậu bé ít bánh. Cô sẽ không bao giờ nhìn lầm...

Trong lúc không khí đang nhộn nhịp thì Mộ Dung phu nhân đột nhiên bước lên đài cao, mỉm cười nhìn mọi người. Tuy đã ngoài 45 nhưng Mộ Dung phu nhân vẫn giữ được vẻ đẹp thanh xuân của mình khiến người khác không khỏi cảm thán.

” Thưa quý vị hôm nay tôi tổ chức buổi tiệc này là muốn công bố ọi người một việc quan trọng...” Mộ Dung phu nhân kéo váy từ từ nói đôi mắt hiện lên vẻ tươi cười toại nguyện...

13. Chương 13

” Lần này tôi muốn tuyên bố hôn sự của con trai tôi Mộ Dung Quân và tiểu thư Lãnh Băng Như. ” Mộ Dung phu nhân cười rạng rỡ nói

Mọi ánh mắt liền đổ dồn về phía Băng Như và Mộ Dung Quân. Ghen tị có, hãm mộ có, tức giận cũng có,... nói chung là rất nhiều ánh mắt khác nhau.

Huyền đứng bên cạnh Iris đôi mắt lập tức âm trầm xuống, khuôn mặt trở nên lạnh lẽo hơn, bàn tay thô ráp nắm chắc lại với nhau.

Ánh mắt Mộ Dung Quân từ lúc bắt đầu đã nhìn Iris chằm chằm, anh cũng để ý đến cái tên đi sau lưng Iris. Nhìn hẳn ta với Iris rất thân với nhau, thậm chí Fay cũng thích hẳn ta nữa. Thật sự là lúc này anh rất muốn đến bên cạnh Iris ôm cô và Fay vào lòng chứng tỏ chủ quyền của mình, tránh để mấy tên đàn ông khác bám theo cô. Nhưng ngay lập tức anh bị lời nói của mẹ mình cắt đứt dòng suy nghĩ. Thật không ngờ mẹ anh lại ra tay nhanh như vậy nhưng anh đã thề đời này anh chỉ yêu một mình Viên Viên không một ai có thể thay thế cô được.

” Mẹ con phản đối. ” Mộ Dung Quân từ từ bước đến gần Mộ Dung phu nhân lên tiếng.

” Bắg Nhự cô nên biết từ bỏ đi anh tôi sẽ không bao giờ yêu cô đâu. ” Thanh Thanh xoa xoa bụng mình nhìn Bắg Nhự ở bên cạnh, giọng nói có chút tức giận.

” Quân nhi, hôn ước của các con đã được cha con định từ nhỏ, đây cũng chính là di nguyện cuối cùng của cha con chả lẽ con định làm trái sao. ” Mộ Dung phu nhân ngược mắt nhìn Mộ Dung Quân bà biết con trai mình rất ngưỡng mộ cha nó vì thế bà mới lôi chồng ra để Mộ Dung Quân bằng lòng mà lấy Bắg Nhự.

” Mộ Dung phu nhân, con nghĩ hôn sự này nên bỏ đi. ” Bắg Nhự cuối gằm mặt nói nhỏ nhưng vẫn đủ âm lượng để mọi người nghe thấy.

Lời nói này của Bắg Nhự nói ra làm mọi người ai nấy đều chấn động (Ahem...trừ mẹ con Iris tỷ tỷ ra nhak.) Ai mà chẳng biết Lãnh tiểu thư Bắg Nhự yêu Mộ Dung Quân đến sống chết không buông sao.

” Bắg Nhự...cháu...cháu...nói gì thế? ” Mộ Dung phu nhân mở to mắt nhìn Bắg Nhự. Không phải cô rất mong hôn sự này được hoàn thành sao. Tại sao giờ lại nói như thế? ” Bắg Nhự, có phải ai uy hiếp cháu nói thế không? Đừng sợ có bác ở đây bác sẽ làm chủ cho cháu. ”

” Mộ Dung phu nhân cháu thực xin lỗi. Đây là ý định của cháu không ai ép buộc cả. ” Bắg Nhự nhìn Mộ Dung phu nhân đôi mắt ngấn lệ. Cô biết mấy năm qua Mộ Dung phu nhân luôn coi cô là con gái trong nhà, lúc nào cũng yêu thương che chở cô, mong cô trở thành con dâu bà.

” Đúng vậy đó Mộ Dung phu nhân. Tôi nghĩ bà nên tôn trọng quyết định của Lãnh tiểu thư đây. ” Iris này giờ vẫn im lặng liền đứng ra nói giúp Bắg Nhự điều này không khỏi khiến người ta nghi ngờ.

” Iris tiểu thư xin cô đừng chen vào chuyện của nhà chúng tôi. ” Mộ Dung phu nhân âm trầm nhìn Iris khoe mắt nổi lên hận ý.

” Thực xin lỗi nhưng tính cách tôi là vậy đó. Hơn nữa tôi cũng chỉ là muốn giúp Huyền ca có con bình thôi. Không kéo anh ấy ngày nào cũng đến dành bảo bối với tôi. ” Iris cười nhạt nhìn Huyền trêu chọc một tiếng. Khiến khuôn mặt lạnh lùng của Huyền liền đỏ dần đi.

” Iris tiểu thư mong người hiểu cho đây là hôn sự của hai nhà Lãnh-Mộ không liên quan đến cô. Hơn nữa cô cũng không có quyền can thiệp vào” Lãnh tổng một bên thấy tình thế không ổn liền lên tiếng. Ông không hiểu sao đưa con gái lúc trước sống chết muốn lấy Mộ Dung Quân bây giờ lại đổi ý. Nhưng ông sẽ không cho bất kì ai phá hủy hôn ước này

” Ai nói cô ấy không có quyền can thiệp vào. ” Mộ Dung Quân dùng ánh mắt lạnh lùng quét qua Lãnh tổng. Sau đó đến bên Iris ôm cô vào lòng.

Iris mở to mắt khó hiểu nhìn Mộ Dung Quân. Bỗng nhiên cô lại nhớ đến lời nói của Bắg Nhự lúc sáng, không lẽ cô trước đây tên là Trần Lệ Quyên và Fay cũng là con trai của anh ta. Nhìn Fay giống anh ta hết 9 phần làm sao có thể trùng hợp như vậy chứ.

Huyền đứng một bên cũng bị hành động bất ngờ này của Mộ Dung Quân làm cho chấn động. Trong lòng không khỏi nhớ đến câu chuyện mà Bắg Nhự đã từng kể với anh mà cô gái mà Mộ Dung Quân đã từng yêu. Không lẽ...

” Mộ Dung tổng người nói vậy là sao? ” Lãnh tổng nhìn thấy tình hình bất lợi này liền bực tức lên tiếng.

” Cô ấy chính là người phụ nữ của Mộ Dung Quân tôi và cũng chính là nữ chủ nhân của Mộ Dung gia. ” Mộ Dung Quân nói lớn, giọng nói mang theo khí thế mạnh mẽ lấn áp mọi thứ.

” Mộ Dung tổng anh nói gì thế? ” Iris tiếp tục mở to mắt nhìn Mộ Dung Quân nhỏ giọng nói.

” Anh nghĩ em nên im lặng chút đi đợi anh giải quyết xong mọi chuyện liền giải thích với em, Viên Viên bảo bối. ” Mộ Dung Quân cười ôn nhu nói nhỏ với cô sau đó còn lấy tay điểm nhẹ lên mũi cô.

” Viên Viên... ” Đầu óc Iris có chút quay cuồng. Cô nhớ trong trí nhớ đã từng có một người đàn ông ôn nhu gọi cô như thế...

” Quân nhi, con không được nói vậy. ” Mộ Dung phu nhân tức giận nói to. Không ... không ... bà hoàn toàn không muốn việc này xảy ra.

” Mẹ đừng tưởng hơn 2 năm trước con không biết chuyện gì xảy ra. ” Mộ Dung Quân lạnh lùng nhíu mày nhìn mẹ mình, anh không ngờ được người mẹ mà anh kính trọng lại làm ra chuyện này...

” Con... ” Mộ Dung phu nhân tức giận chỉ tay về phía Mộ Dung Quân, bà không ngờ được nó lại điều tra ra...

” Mộ Dung phu nhân...con nghĩ mọi chuyện nên chấm dứt thôi. ” Băng Như ngẩng đầu lên nói, cô muốn chấm dứt hết mọi chuyện này, có như thế mọi chuyện mới có kết thúc hạnh phúc.

” Băng Như...con biết gì mà nói. ” Mẹ của Băng Như Tam phu nhân hét lên nhìn Băng Như. Bà không muốn mọi chuyện cứ như thế chấm dứt, nếu như thế bà sẽ mại bị cái con tiện nhân kia xem thường bà mãi mãi. Bà không muốn...mãi mãi không muốn.

” Mẹ...mẹ thôi đi. Biết bao nhiêu năm nay mẹ ép buộc con nhồi nhét vào đầu con cái tư tưởng làm vợ của Anh Quân. Mẹ có biết mẹ làm như vậy con sẽ không bao giờ có thể có được hạnh phúc không. ” Băng Như quay sang nhìn mẹ cô. Cô biết bà muốn cô hạnh phúc không phải như bà những sự lựa chọn của bà là sai lầm rồi. “Còn các người nữa các người sử dụng tôi giống như một món hàng để lợi dụng, ép buộc tôi. Tôi nói cho các người biết tôi yêu Huyền, tôi sẽ không bao giờ nghe lời các người nữa. ” Băng Như tức giận nhìn cha của cô cùng những người trong Lân gia hét lên, nỗi đau biết bao nhiêu năm nay của cô cuối cùng cũng đã được giải tỏa hết tất cả. Sau đó cô chạy tới bên cạnh Huyền ôm chặt anh.

Huyền ôm từ từ ôm lấy Băng Như. Đây là cô gái mà anh yêu anh sẽ bảo vệ cô suốt đời này....

14. Chương 14

” Băng Như mày... ” Lân tổng tức giận hướng Băng Như rống lên.

” Huyền may đem Băng Như đi đi, tạm thời trở về nhà trước đi. Chừng nào đám cưới nhớ mời tớ là được. ” Iris che miệng cười thầm nhìn Huyền không để ý rằng mình đang ở trong một cái tình huống xấu hổ.

” Mẹ chuyện này coi như đã giải quyết xong rồi. Con cũng xin về phòng trước. ” Mộ Dung Quân nhìn Mộ Dung phu nhân nói sau đó một tay ôm lấy Fay tay kia ôm lấy Iris mà đi lên lầu.

” Nay, anh vẫn chưa giải thích cho tôi nghe chuyện này là như thế nào sao. ” Iris hét lên tức giận nhìn Mộ Dung Quân. Người đàn ông này làm hơi quá đà rồi đấy.

” Viên Viên, em vẫn không nhớ anh sao. ” Mộ Dung Quân nhìn Iris đôi mắt tỏ ra vẻ ôn nhu hiếm có. Sau đó anh từ trên cổ tháo ra một sợi dây chuyền lấy ra 2 chiếc nhẫn kim cương rực rỡ. ” Ngày hôm đó anh đã định cầu hôn em nhưng không ngờ chỉ sau một đêm em lại biến mất. Em có biết anh đã lo lắng đến mức nào không, thậm chí anh đã lật tung cả thành phố này, lật tung của TQ để tìm em nhưng em vẫn cứ mãi rời xa anh. Nhưng giờ thì tốt rồi em đã trở về bên anh, chúng ta sẽ mãi mãi không rời xa nhau, còn có con trai của chúng ta nữa. ” Mộ Dung Quân ôn nhu nói sau đó đeo chiếc nhẫn kim cương kia vào tay Iris, chiếc còn lại đeo vào tay mình.

Iris mở to mắt nhìn Mộ Dung Quân một dòng kí ức bỗng nhiên lại ùa về. Cô nhớ đã có một người đàn ông ôn nhu chăm sóc cô, yêu thương cô hết mực.

” Quân Quân... ” Iris nói nhỏ sau đó ôm chặt hông Mộ Dung Quân. Cô nhớ ra rồi, anh chính là Quân Quân người đàn ông mà cô yêu thương nhất. Nước mắt không cầm được mà tuông ra.

” Viên Viên... ” Mộ Dung Quân cười nhẹ ôm chặt cô vào lòng vỗ vỗ.

” Mẹ...mẹ và chú đang chơi trò gì vậy. ” Fay nhỏ bé ở một bên nhìn thấy Iris và Mộ Dung Quân ôm nhau liền khó hiểu cắn ngón tay hỏi nhỏ. Đôi mắt màu ngọc bích chớp chớp liên tục.

” Fay ngoan...từ nay phải gọi chú bằng ba đấy. ” Mộ Dung Quân buông Iris ra sau đó quay sang Fay ôm cậu vào lòng, hôn một cái vào má cậu. Anh nhất định phải bù đắp cho hai mẹ con họ thật nhiều

” Ba...mẹ con có ba rồi đúng không? ” Fay cười tươi nhìn Iris, từ nay cậu có ba rồi.

” Đúng vậy đó từ nay ba sẽ yêu thương mẹ và con. ” Mộ Dung Quân một tay ôm Fay nhỏ một tay ôm Iris. Trong lòng không khỏi dâng lên một cổ hạnh phúc ngập tràn.

Trong phòng gia đình ba người cùng nhau trò chuyện bỏ mặt cho bên ngoài sóng gió như thế nào. Chỉ cần họ thật lòng yêu thương nhau thì không ai có thể ngăn cản được tình yêu của họ.

~O~O~O~O~O~10 năm sau~O~O~O~O~O

~Trong một khu vườn hoa lớn, một cô bé nhỏ chừng 5-6 tuổi đang vui đùa tung tăng dưới nắng. Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn tinh xảo, đôi mắt màu nâu đen láy, mái tóc màu nâu uốn lượn tự nhiên, cái miệng nhỏ bi ba bi bô hát cười. Bên cạnh cô bé là một cậu bé chừng 12-13 tuổi tuấn tú, cao lớn, khuôn mặt đáng yêu, đôi mắt màu ngọc bích xinh đẹp có chút không giống con trai. Nhưng cái khí chất cao quý của một đẳng nam tử của cậu lại lẫn át cái ngoại hình đáng yêu kia.

Cô bé kia không ai khác chính là tiểu công chúa đáng yêu của nhà Mộ Dung, Mộ Dung Tuyết, tên khác là Mary. Còn cậu bé kia chính là cậu bé Fay của chúng ta, lên khác là Mộ Dung Nguyên.

” Nguyệt. ” Mộ Dung Tuyết đang chơi đùa vui vẻ với anh trai mình vừa nhìn thấy Nguyệt liền chạy đến ngay. Nguyệt chỉ lớn hơn cô bé đến 4 tuổi vì vậy dáng vẻ liền khác biệt rất lớn. Nguyệt cao hơn cô bé rất nhiều khiến mỗi lần cô bé muốn sờ tóc cậu liền phải nhờ cậu ôm lên, khuôn mặt xinh đẹp như yêu nghiệt tỏ ra vẻ nghiêm túc như người lớn, mái tóc màu bạc rất mềm và mượt. Mộ Dung Tuyết thích nhất chính là được Nguyệt ôm mà vuốt ve, còn cô bé sẽ sờ mái tóc mềm mượt của Nguyệt. ” Tuyết nhi thật nhớ anh. ”

” Anh cũng vậy nha. ” Nguyệt ôm cô bé lên điểm nhẹ vào mũi cô bé để cho cô nghịch tóc của mình.

” Tuyết nhi. ” Mộ Dung Nguyên (Fay) nhìn thấy dáng vẻ si mê Nguyệt này của em gái mình liền không chịu được mà ghen tị lạnh lùng nói.

” Nguyên ca huynh thật trẻ con đấy. ” Cô bé đứng phía sau Nguyệt lên tiếng, đôi môi hơi nhếch lên. Cô bé tên là Nhật. Nhìn cô với Nguyệt giống nhau đến 9 phần chắc chắn chính là anh em sinh đôi. Ngay cả khí thái cũng giống nhau đều rất nghiêm túc.

” Không cần em nhiều lời. ” Mộ Dung Nguyên tức giận trừng mắt nhìn Nhật trước mặt mình.

Bỗng nhiên Mộ Dung Tuyết liền chạy nhanh vào trong nhà nơi mà mọi người đang ngồi. Hôm nay là ngày họp mặt của mọi người, có sự tham gia của nhà Alexandra, Mộ Dung, gia đình của Huyền và Băng Như, có cả Thanh Thanh và Lãnh Tâm Duy. Và đương nhiên không thể thiếu chủ nhà Iris và Mộ Dung Quân của chúng ta.

” Mẹ, sau này con muốn làm vợ của Nguyệt ca. ” Mộ Dung Tuyết nhào vào lòng vào Iris nũng nịu chu môi nói lớn.

Lời nói này của cô bé làm tất cả mọi người chấn động.

” Con nít còn hơi sữa mà đòi làm vợ ai chứ. ” Mark lên tiếng. Cậu bé ngày nào đã trở thành một thiếu niên thực thụ.

” Xi...làm như em không biết anh muốn rước chị Nhu về làm vợ không bằng. ” Mộ Dung Tuyết hất cằm nhìn Mark.

Lãnh băng Nhu chính là con gái của Thanh Thanh và Lãnh Tâm Duy. Đó là một cô bé xinh đẹp dịu dàng khiến ai cũng yêu mến.

” Làm...làm...gì...có ” Mark lắp bắp trả lời. Nhưng trong lòng thì ngược lại hoàn toàn.

” Mary chờ con lớn lên cô sẽ rước con về làm dâu nhà cô được không. ” Băng Như ngồi bên cạnh Iris liền ôm cô bé vào lòng cười tươi nói. Cô rất thích cô con gái nhỏ nhà Mộ Dung đương nhiên phải dành cô bé về làm con dâu mình trước tránh để người khác cướp mất.

” Băng Như, em hơn quá đà rồi đấy con bé còn nhỏ mà. ” Iris nhú mày lên tiếng cô không muốn con cô còn nhỏ đã yêu tuy cô biết là Nguyệt là một cậu bé tốt. Nhưng...

” Được rồi không sao đâu mà. ” Mộ Dung Quân ôn nhu vỗ về Iris sau đó anh bóc một con tôm mới lột vỏ cho Iris nhưng ai ngờ chưa kịp vào miệng cô đã muốn nôn ra ngoài.

” Iris em sao vậy không phải em rất thích ăn tôm sao? ” Mizuki bên cạnh nhú mày lo lắng nhìn Iris. ” Không lẽ... ”

” Iris em mang thai sao. ” Mộ Dung Quân mở to mắt vui mừng nhìn Iris mà không dè ý rằng sau lưng anh...

” Mộ Dung Quân ai cho cậu làm em gái tôi mang thai tiếp đây hả... ” Leo mở to mắt nhìn Mộ Dung Quân nắm đấm đập gờ lên, khuôn mặt anh tuần liền bóc khói tức giận.

” Được rồi mà mọi người cứ bình tĩnh đi mà... ” Iris gượng cười che giữa Mộ Dung Quân cùng Leo.

Không ngờ buổi họp mặt đầu năm của họ lại biến thành một cuộc hỗn chiến như vậy.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vien-vien-bao-boi-anh-xem-em-chay-di-dau>